

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การบริหารเพื่อการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศนีสถานผ่านดาวเทียม” ผู้ศึกษาได้นำเสนอแบ่งผลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับสูง เป็นผลการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เฉพาะบุคคลที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย และบริหารจัดการสถานีวิทยุโทรทัศนีสถานผ่านดาวเทียมซึ่งประกอบไปด้วยผู้บริหารระดับสูง จำนวน 2 คน คือ รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรทัศนีสถานผ่านดาวเทียมและวิทยุโทรทัศนีสถาน

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับกลาง เป็นผลการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เฉพาะบุคคลที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการ ควบคุม ติดตาม ประเมินผลทรัพยากรต่างๆ ภายในสถานีวิทยุโทรทัศนีสถานผ่านดาวเทียมซึ่งประกอบไปด้วยผู้บริหารระดับกลางจำนวน 1 คน คือ ผู้อำนวยการกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับล่าง เป็นผลการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เฉพาะบุคคลที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการ ภายในคณะทำงานที่ได้รับมอบหมาย และปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ภายในสถานีวิทยุโทรทัศนีสถานผ่านดาวเทียมซึ่งประกอบไปด้วยผู้บริหารระดับล่างจำนวน 5 คน คือ หัวหน้าคณะทำงานด้านประชาสัมพันธ์, หัวหน้าคณะทำงานด้านการผลิตข่าว, คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ, คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูล และห้องสมุดภาพ

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ปฏิบัติการ เป็นผลการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เฉพาะบุคคลที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงาน ด้านการผลิตรายการ การจัดผังรายการ และเป็นฝ่ายสนับสนุนด้านเทคนิคต่าง ๆ ภายในสถานีวิทยุโทรทัศนีสถานผ่านดาวเทียมที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป คือผู้ปฏิบัติการจำนวน 3 คน คือ ผู้จัดรายการ 4, นายช่างอิเล็กทรอนิกส์ 4 และพนักงานราชการ ผู้สร้างสรรค์รายการโทรทัศน์

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับสูง

การบริหารงานสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

นโยบายของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม สังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มุ่งหวังที่จะเผยแพร่สาระความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย และกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐสภากับประชาชน เพื่อเป้าหมายที่จะเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มีลักษณะเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย และจัดให้มีการถ่ายทอดสดการประชุมสภาทั้งในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ซึ่งต้องมีรายการประเภทต่าง ๆ ที่ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่หลากหลาย และเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มีรายการตลอด 24 ชั่วโมง ผ่านทางช่อง NBT (National Broadcast of Thailand) 15 ของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถรับชมได้จากการรับสัญญาณดาวเทียมระบบ KU-Band ดาวเทียมไทยคม 5 ออกอากาศทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00–22.00 น.

นโยบายการบริหารงานวิทยุโทรทัศน์ต้องมีการถ่ายทอดการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร การประชุมของวุฒิสภาและก็การประชุมของรัฐสภา การเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชน และให้พี่น้องประชาชนได้ทราบถึงบทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และการทำงานของกรรมาธิการรัฐสภา และต้องการให้สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาดำเนินการตลอด 24 ชั่วโมง (คัมภีร์ ดิษฐากรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

เช่นเดียวกันกับ คุณนุญชีห์ ชัยสุวรรณ์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานสื่อมวลชน ที่ได้กล่าวเสริมในเรื่องนโยบายให้สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาดำเนินการตลอด 24 ชั่วโมง ว่า “นโยบายทีวี 24 ชั่วโมงเป็นนโยบายของฝ่ายบริหารของบอร์ด ซึ่งเป็นนโยบายผู้ใหญ่ที่เราต้องปฏิบัติตาม เพราะเราเป็นสถานีเดียวที่นำเสนอข้อมูลด้านการเมืองอย่างแท้จริง และเป็นแห่งแรก” (นุญชีห์ ชัยสุวรรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

ซึ่งในปัจจุบันยังไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากปัญหา และอุปสรรคทางด้าน บุคลากร งบประมาณ และเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต เพราะมีการก่อตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมขึ้นก่อนที่จะมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ การดำเนินงานของ

สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมจึงยังไม่สามารถแพร่ภาพออกอากาศได้แบบสถานีวิทยุโทรทัศน์ในระบบดาวเทียมทั่วไปได้อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งจะกล่าวต่อไป

โครงสร้างการบริหารงาน การจัดองค์กรและการดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

โครงสร้างการบริหารในปัจจุบันของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมสามารถแบ่งออกเป็น 4 ชั้นหลัก ๆ คือ ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับล่าง และผู้ปฏิบัติการ

ผู้บริหารระดับสูง ได้แก่ ประธานรัฐสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา และคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา (ภาคผนวก ก เอกสารคำสั่งรัฐสภาครั้งที่ 11 / 2551 รายชื่อคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา) ทำหน้าที่ในร่วมกำหนดนโยบายการบริหารงาน ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านของการอนุมัติการผลิตรายการต่าง ๆ การจัดผังรายการ การควบคุมงบประมาณ และมีการกระจายอำนาจบริหารไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในระดับผู้บริหารระดับกลาง ระดับล่าง และผู้ปฏิบัติการ

ได้มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เช่น การคิดและสร้างสรรค์การผลิตรายการต่าง ๆ ไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชาแล้ว แต่ยังคงต้องมีการควบคุมด้านการผลิตรายการอยู่บ้าง เพราะยังไม่มี ความมั่นใจในความสามารถของบุคลากรที่มีอยู่เท่าไรนัก (คัมภีร์ ดิษฐากรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

ซึ่งในปัจจุบันพบว่ายังไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา แต่ก็มีผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนเพื่อให้การดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาสามารถเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

ผู้บริหารระดับกลาง คือ ผู้อำนวยการกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ ทำหน้าที่ในการนำนโยบายจากผู้บริหารระดับสูง มาวางแผนแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะในเรื่องการจัดสรร บริหารจัดการในด้านของ คน เงิน และเทคโนโลยี โดยควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ คือ ควบคุมการออกอากาศของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม มีการวางแผนกำลังคน การตรวจสอบ ประเมินผลผู้ใต้บังคับบัญชา กำหนด และวางแผนอุปกรณ์การผลิต และการออกอากาศ การกำหนดงบประมาณของสถานีฯ และควบคุม

การผลิตรายการ การจัดผังรายการ การออกอากาศให้เป็นไปตามนโยบายของผู้บริหารระดับสูง และบอร์ดบริหาร

ผู้บริหารระดับล่าง คือหัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะทำงาน ได้แก่ คณะทำงานด้านการสร้างสรรค์งานโทรทัศน์, คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์, คณะทำงานด้านการผลิตข่าว, คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ, คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูล และห้องสมุดภาพ ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลงานที่ได้รับมอบหมายในคณะทำงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันผู้บริหารในระดับล่างไม่ได้มีอำนาจในการบริหารจัดการคณะทำงานที่ตนเองรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ เป็นเพียงการทำงานร่วมกัน ในฐานะที่เท่าเทียมกัน

ผู้ปฏิบัติการ ประกอบด้วย ข้าราชการระดับ 2-5, พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชนโดยแต่ละคณะทำงานต้องดำเนินงานทั้งด้านการผลิตรายการ และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา

ปัญหา และอุปสรรคในการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

การบริหารงาน

สำหรับปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญได้แก่ โครงสร้างการจัดองค์กรในปัจจุบันไม่เอื้อต่อการดำเนินงานในเกือบทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการบริหารงาน การผลิตรายการ และการแข่งขันกับสถานีโทรทัศน์ของอื่น ๆ เนื่องจากติดขัดในเรื่องของระเบียบของระบบราชการ การดำเนินงานตามลำดับชั้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน

เพราะมีการบริหารแบบระบบราชการที่เน้นยึดถือลำดับชั้นจากบนลงล่าง ยึดถือความเป็นอาวุโส และมีกฎ ระเบียบในการดำเนินงานที่ซับซ้อน ทำให้การปฏิบัติงานด้านการผลิตรายการ การผลิตข่าวมีความล่าช้า เพราะต้องรายงานไปสู่ผู้บังคับบัญชาหลายชั้น ทำให้ขาดความรวดเร็วในการนำเสนอข่าว และการแข่งขันด้านแหล่งข่าวกับสถานีอื่น ๆ และมันไม่ทันกับการบริหารงานวิทยุโทรทัศน์ เพราะฉะนั้นเราเป็นแค่โครงสร้างกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์เท่านั้นเอง ฉะนั้นข้อเท็จจริงแล้ว สถานีโทรทัศน์ มันก็ต้องมีหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นฝ่ายเทคนิคก็ดี ฝ่ายผลิตรายการ ฝ่ายตรวจสอบแล้วก็ฝ่ายฉากฝ่ายอะไรต่าง ๆ ต้องเป็นโครงสร้างของสถานี ฉะนั้นตรงนั้นต้องให้บุคลากรเยอะ วันนี้เรามีบุคลากรที่เป็นข้าราชการอยู่แค่สิบกว่าคน พนักงานราชการแล้วก็พนักงานจ้างเหมาที่ประมาณสิบกว่าคน มันยี่สิบกว่าคน

มันเป็นสถานที่ที่จะออกอากาศ 24 ชั่วโมงมันเป็นไปไม่ได้นะครับ (คัมภีร์ ดิษฐาภรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

เช่นเดียวกับ คุณบุญฤทธิ์ ชัยสุวรรณ ผู้อำนวยการกลุ่มงานสื่อมวลชน ที่ให้สัมภาษณ์ว่า พี่มองว่าหน่วยงานราชการนะ มันก็ต้องอยู่ในกรอบกฎหมายระเบียบราชการต่าง ๆ อยู่แล้ว กฎหมายหรืออะไรอย่างนี้คือหน่วยงานราชการก็ต้องถูกบล็อกด้วยระเบียบอะไรต่าง ๆ ก็จะหารายได้อะไรก็ได้คือมันถูกบล็อกหมด คือถ้าอย่างเราเป็นเหมือนกรมประชาสัมพันธ์อย่างนี้ ขยับจากอย่างนี้ไปเป็นอย่างนั้นนั่นมันก็อีกเรื่องหนึ่ง (บุญฤทธิ์ ชัยสุวรรณ, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

ด้านการกระจายอำนาจปัจจุบันมีการกระจายอำนาจไปสู่ผู้บริหารระดับล่าง แต่ผู้บริหารระดับล่างนั้นไม่สามารถแสดงอำนาจตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ เนื่องจากผู้บริหารระดับล่างมีความคิดเห็นว่าเป็นเพียงการทดลองให้ปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น จึงยังไม่ได้มีการมอบอำนาจให้อย่างแท้จริง ประกอบกับด้านความรู้ ความสามารถของผู้บริหารระดับล่างเองที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ และยังมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับตำแหน่ง และผู้บริหารระดับล่างบางท่านยังไม่มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่เพราะเล็งเห็นว่าตนเองมีความรู้ความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งจึงควรปฏิบัติในหน้าที่อื่น ๆ มากกว่า แต่อย่างไรก็ตามผู้บริหารระดับสูงเล็งเห็นว่าเมื่อสถานีฯ ต้องมีการเจริญเติบโตต่อไปผู้บริหารระดับล่างจึงต้องมีการพัฒนาความสามารถของตนเองให้สอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบซึ่งต้องมีการพัฒนาต่อไปในอนาคต

ทุกคนจะได้ฝึกในหน่วยงานของตนเอง คิด และก็พัฒนาผลงานที่ตัวเองได้รับมอบหมาย แต่แล้วมันก็ไม่เป็นแบบนั้น ถ้าตัวเองฉายแววมานับเราก็รู้ว่าคนนี้เหมาะกับคณะทำงานตรงนี้นะ แต่ถ้าเกิดว่าทำแล้วทำไม่ได้จริง ๆ เดียวอีกสักพักเราก็จะให้ไปอยู่อีกที่หนึ่ง ไม่ชอบก็ทำไปก่อนเถอะ มันจะว่าเราชอบไม่ชอบไม่ได้ แต่คุณก็เข้ามาแล้วนี่จะมาบอกทำไม่ได้ ทำไม่ได้แบบนี้ ใช้ไม่ได้แล้วคุณจะทำอย่างนี้หรือ อยู่กินเงินเดือนประชาชนอย่างนี้ต่อไปหรือ ภาษีอากรทั้งนั้นเลย แล้วคุณไม่กระดากอายบ้างหรือ (คัมภีร์ ดิษฐาภรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

เช่นเดียวกับ คุณบุญฤทธิ์ ชัยสุวรรณ ผู้อำนวยการกลุ่มงานสื่อมวลชน ที่ให้สัมภาษณ์ว่า คนคุมงานฝ่ายเดียวแล้วดูแลทั้งหมด มันจะไม่ทั่วถึง มันต้องมีการแบ่งภาระ แบ่งการทำงาน เขาก็จะเป็นหัวหน้าฝ่าย ความภูมิใจมันเกิดเขาก็จะทำงานให้เต็มที่ แต่ว่าถ้าถามว่าอำนาจมันน้อยไปไหม อันนั้นก็ต้องขยายต่อไปอีกครึ่งหนึ่ง ต้องดูความสามารถ

ของคนด้วย ต้องรอการเติบโตขึ้นของสถานีด้วย เพราะว่าเราเกิดมาจากสถานีเล็ก ๆ แต่ถ้าเกิดเมื่อไหร่สถานีเปลี่ยนเป็น 24 ชั่วโมงก็อาจจะทำอะไรเปลี่ยนอีกทั้งคนทั้งเงิน (นุฏฐิณี ชัยสุวรรณ, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ

ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการวิทยุโทรทัศน์เป็นสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม เพราะกฎหมายจะเป็นตัวกำหนดในการประกอบกิจการวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม โดยคัมภีร์ ดิษฐากรณ์ ได้อ้างถึงกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และในพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ได้กำหนดว่าให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น และเนื้อหาของแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และการอนุญาตให้ประกอบกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะระดับชาติ คือ การกระจายข้อมูลข่าวสารของรัฐสภาเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐสภากับประชาชน ซึ่งในปัจจุบันองค์กรอิสระที่เรียกกันว่า กสทช. ยังไม่เกิดขึ้น ทำให้การประกอบกิจการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมยังมีปัญหาอยู่ เช่น

บอร์ดของวิทยุโทรทัศน์ขณะนี้ เราอ้างบอร์ดของวิทยุกระจายเสียงเพราะมันยังไม่มีกฎหมายมารองรับว่าบอร์ดของรัฐสภาจะต้องมีบอร์ด ซึ่งก็เป็นการแต่งตั้งโดยประธานรัฐสภานะครับก็มี รองประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นท่านรองที่สองเป็นประธานบอร์ด แล้วก็มีรองประธานสภาคนที่หนึ่งเป็นรองประธานบอร์ด แล้วก็มีสมาชิกรัฐสภาแล้วก็บุคคลที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้ แล้วก็เจ้าหน้าที่ของสภาเป็นกรรมการบอร์ดหลัก ๆ (คัมภีร์ ดิษฐากรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ซึ่งเพิ่งประกาศ และมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2551 ที่ผ่านมามีเนื้อหาใจความของพรบ.นี้ คือ มาตรา 27 มีใจความสำคัญดังนี้ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ไม่ว่าจะมีการบอกรับสมาชิกหรือเรียกเก็บค่าบริการหรือไม่ โดยต้องมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ สัดสวนรายการ และผังรายการ, การหารายได้ และการบันทึกรายการที่ออกอากาศไปแล้ว และระยะเวลาในการเก็บรักษาบันทึก ซึ่งลักษณะการ

ประกอบกิจการโทรทัศน์ของรัฐสภาในปัจจุบัน คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ถือเป็นกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่

นอกจากนี้ นุฎฐิณีห์ ชัยสุวรรณ ได้อ้างตามตามมาตรา 28 ยังอนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ที่มีการบอกรับสมาชิกหรือเรียกเก็บค่าบริการอื่น ให้หารายได้จากการโฆษณา และการบริการธุรกิจได้ไม่เกินชั่วโมงละ 6 นาที โดยเมื่อรวมเวลาโฆษณา และการบริการธุรกิจ ตลอดทั้งวันเฉลี่ยแล้วต้องไม่เกินชั่วโมงละ 5 นาที เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค สภาพการแข่งขันของตลาด ต้นทุนในการประกอบกิจการ และการให้ความเป็นธรรมระหว่างผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฯ ที่ใช้คลื่นความถี่ และผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฯ ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ด้วย

จากกฎหมายดังกล่าวได้เอื้อประโยชน์ให้กับสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ในด้านการเพิ่มจำนวนผู้รับชมให้มากขึ้น เพราะเมื่อมีการหารายได้จากโฆษณาได้ทำให้มีผู้สนใจลงทุนในการผลิตรายการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมมากยิ่งขึ้น เกิดการแข่งขันทางด้านธุรกิจมากขึ้นทำให้ราคาชุดอุปกรณ์ในการรับสัญญาณถูกลง ส่งผลให้มีจำนวนผู้ชมที่มากขึ้นตามไปด้วย และดังนั้นรายการต่าง ๆ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมก็สามารถเข้าถึงประชาชนได้มากขึ้นด้วยเช่นกัน

ตอนนี้ดาวเทียมมีหลายระบบ ทั้ง KU-Band, C-Band มันมีมากขึ้น เราก็มีช่องทางนี้ในการเผยแพร่งานของฝ่ายนิติบัญญัติ ตอนนี้ดาวเทียมก็เป็นที่นิยมของคนทั่วไปอยู่แล้ว แต่ว่าถามว่า ในแง่ผู้ดูมันเหมาะสมไหม คือมันก็ยังน้อยอยู่ คือว่า ในช่วงนี้เราก็ต้องรณรงค์ให้มีผู้ดูมากกว่านี้ ตอนนี้ก็ไม่ว่ามากน้อยแค่ไหน แต่อยู่ในช่วงติดต่อประสานงานว่าเราอาจจะขยายไปยังดาวเทียมอื่น ๆ เพราะว่าตอนนี้ของเราเป็นงานสามารถใช้ใหม่คะ อาจจะต้องขยายพันธมิตรไปที่อื่น ๆ แต่ก็มีแนวทางที่จะขยายพันธมิตรเข้ามา (นุฎฐิณีห์ ชัยสุวรรณ, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

แต่อย่างไรก็ตามได้มีหลาย ๆ ฝ่ายพยายามที่จะผลักดันให้สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่ หรือการแปลงสภาพเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่รับได้โดยตรง (Free Television) เพื่อสามารถเข้าถึงประชาชนได้ในวงกว้างมากกว่าระบบการแพร่ภาพผ่านดาวเทียม ทำให้มีการสร้างแนวทางนำร่องในการปฏิรูปสื่อผ่าน พรบ.ประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ดังนี้

มาตรา 10 วรรค (ค) ใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์โดยใช้คลื่นความถี่เพื่อให้บริการสาธารณะประเภทที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการกระจายข้อมูล

ข่าวสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่าง รัฐสภากับประชาชน การกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมสนับสนุนในการเผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บริการข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์สาธารณะ แก่คนพิการ คนด้อยโอกาส หรือกลุ่มความสนใจที่มีกิจกรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือบริการข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์สาธารณะอื่น

ปัจจุบันการจัดสรร และการกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามพรบ.ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโทรทัศน์ได้ เนื่องจากการจัดตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระเพื่อทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมตามมาตรา 47 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ยังไม่แล้วเสร็จ

ปัญหาทางด้านการเมือง

ปัญหาทางด้านการเมืองถือว่าปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ คือ การเมือง เพราะนักการเมืองที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา ซึ่งถือเป็นผู้กำหนดนโยบาย ควบคุมดูแลการดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐบาล ก็จะมีการเปลี่ยนตัวบุคคลในคณะกรรมการของบอร์ดด้วย

ตอนนี้ก็ไม่ได้มีผลอะไรเท่าไร เพราะว่าเราเสนอเป็นกลางอยู่แล้ว อย่างวิทยุเราก็มีทั้งวิทยุฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลที่จะมาออกรายการ ทางทีวีเราก็เอาทั้งฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาล ให้อยู่ในลักษณะที่สมดุลกัน ไม่มีใครมากกว่าใคร และบอร์ดมีอำนาจจริงๆ คืออำนาจในการกำหนดนโยบายเฉย ๆ ไม่สามารถทำได้ในขณะเดียวกันก็คือตัวสมาชิกรัฐสภาก็มีมาตรา 265 266 ของรัฐธรรมนูญ ที่มีเรื่องของการแทรกแซงหน่วยงานท่านก็จะไม่ทำตรงนี้อยู่แล้วนะครับ ท่านไม่ทำฉะนั้นบอร์ดก็มีหน้าที่ให้นโยบายอย่างเดียว กระบวนการต่าง ๆ นั้นก็เป็นหน้าที่ของส่วนราชการที่จะดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างอะไรก็แล้วแต่เนะครับ (คัมภีร์ดิษฐากรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

เช่นเดียวกันกับ คุณณัฐวิเชียร์ ชัยสุวรรณ ผู้อำนวยการกลุ่มงานสื่อมวลชนฯ ที่ให้สัมภาษณ์

ว่า

เราผูกติดกับการเมืองอยู่แล้ว มันมีผลเต็ม ๆ อย่างถ้านักการเมืองรุ่นนี้มา ถ้ารัฐบาลนี้มา เขามีความทันสมัยอยู่ มีหัวก้าวหน้ามองเป็นความสำคัญของสถานี เขาก็จะ

สนับสนุนเรามันก็จะก้าวหน้าก็จะเดินต่อไป แต่ถ้าเกิดมาสมมติฝ่ายรัฐบาลมาใหม่ ชุดนี้ไม่ชอบไม่เห็นด้วย ก็จะไม่อยู่เฉย ๆ เราก็ทำไปวัน ๆ นอกจากฝ่ายอื่นมาใหม่เขาเห็นเขาก็จะปรับอย่างนี้ (นงุฎฐิณี ชัยสุวรรณ, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

การผลิตรายการและการจัดผังรายการ

การผลิตรายการต่าง ๆ ของทางสถานีฯ ทางคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ได้สร้างสรรครายการให้มีเนื้อหา สาระ มีการกำหนดสัดส่วน รูปแบบ เนื้อหารายการ ให้มีความเหมาะสม สมดุล และสอดคล้องกับความต้องการของคนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งคนส่วนใหญ่ มักมองว่า ด้วยเนื้อหาด้านการเมือง การปกครองจะเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก น่าเบื่อ ยกแก่การทำ ความเข้าใจ

เราก็มีรายการที่หลากหลายขึ้น สภาคัดส์คลับบ้าง นาทีกฎหมายบ้าง สนทนาวาไรตี้บ้าง รายการของเราค่อนข้างที่จะมีหลากหลายให้กับคนดูทุกวัย แต่จะให้ป็นรายการคุยกันทั้งวันก็คงจะไม่มีคนดู แบ่งสัดส่วนรายการ ว่าประเภทนั้นนะ ทอล์คคณะเน้นเนื้อหาสาระ อันนี้แก้ไขปัญหาประชาชน อันนี้สอดแทรกความบันเทิงนะ อันนี้เป็นเรื่องข่าว ต้องมีลักษณะของรายการทั้งหมดว่าจะให้สัดส่วนได้เท่าไร (คัมภีร์ ดิษฐากรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

จากการสัมภาษณ์ คุณนงุฎฐิณี ชัยสุวรรณ ผู้อำนวยการกลุ่มงานสื่อมวลชนฯ พบว่าการจัดผังรายการในปัจจุบันยังไม่สามารถเป็นไปตามนโยบายที่วางไว้ นั่นคือ การจัดผังรายการได้เต็มตลอด 24 ชั่วโมง ปัจจุบันจัดผังรายการได้เพียงในช่วงเวลา 08.00-22.00 น.เท่านั้น

แนวทางการแก้ไขการจัดผังรายการพยายามจัดผังรายการตลอดเวลาเพื่อให้เต็มผังรายการในช่วงเช้าเมื่อมีรายการใหม่เข้ามา และเร่งผลิตรายการที่สถานีผลิตเอง และจัดจ้างเอกชนผลิต และมีการติดต่อหน่วยงานราชการเพื่อขอรายการต่าง ๆ มาออกอากาศ

ผังรายการที่มีอยู่ตอนนี้ก็เป็นผังรายการที่มีอยู่ทั่ว ๆ ไป ก็เห็นว่าที่มีอยู่มันธรรมดาไปก็เลยให้เจ้าหน้าที่ลองไปทำผังรายการมาใหม่ (ภาคผนวก ค ผังรายการในปัจจุบัน) ว่าผังรายการปกติ 08.00-22.00 น. จะปรับอะไรได้บ้าง เรามีผังรายการเต็มแค่เวลา 08.00-13.00 น. เราก็อาจจะต้องเอารายการไปรีรันใหม่ เพราะตอนนี้เรายังไม่มีรายการ ส่วนผังรายการ 24 ชั่วโมง (ภาคผนวก จ ผังรายการ 24 ชั่วโมงในอนาคต) จะปรับอะไรได้บ้าง จะเพิ่มเติมอะไร ถ้าเมื่อไหร่เรามีรายการครบ 24 ชั่วโมง เราก็คงจะดีขึ้น แต่คิดว่ายังไงก็ยังไม่ครบหรอก เราต้องมีการรีรันอยู่แล้ว เพราะว่าคนของเราไม่ค่อย ศักยภาพยังไม่พอก็มันเหนื่อยนะ มันก็อยู่ที่ทั้งบทั้งคนอะไรต่อมิอะไร (นงุฎฐิณี ชัยสุวรรณ, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

ในการดำเนินงานเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่สถานีฯ จะต้องมีการประเมินผลการสำรวจความคิดเห็น การรับชมของผู้ชม ซึ่งทางสถานีฯ ได้มีการประเมินจากการโทรศัพท์เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นในรายการ การส่งจดหมาย รวมถึงการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาที่สถานีฯ ซึ่งจากการประเมินผลการสำรวจความคิดเห็นนี้ จะได้ทราบถึงความคิดเห็นพอใจ ขอบเขตพื้นที่ของการรับชมโทรทัศน์ด้วยว่าสามารถรับชมได้จากภูมิภาคใด จังหวัดใด รวมทั้งความต้องการที่จะรับชมรายการประเภทใด และรายการที่เผยแพร่อยู่ในขณะนี้ตอบสนองความต้องการหรือไม่ ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าว ทางสถานีฯ จะได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการปรับปรุงการจัดผังรายการ รวมทั้งการจัดรูปแบบรายการให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับชมต่อไปด้วย เนื่องจากปัจจุบันสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมยังไม่เคยมีการทำวิจัยในเรื่องกลุ่มผู้ชมเป้าหมายว่าเป็นใคร เพศไหน ชอบดูรายการอะไร ทำให้การผลิตรายการ การนำเสนอ รูปแบบรายการต่าง ๆ ยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้ชมเป้าหมายได้อย่างแท้จริง

“กลุ่มเป้าหมายของเราคงจะเป็นประชาชนทั่ว ๆ ไป คือ คงจะเป็นคอกการเมืองนะ ถ้าไม่ใช่คอกการเมืองก็คงจะไม่ค่อยสนใจเท่าไร” (คมภีร์ ดิษฐาภรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

บุคลากร

ทรัพยากรด้านบุคคลในปัจจุบันยังไม่เพียงพอกับความต้องการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม เพราะบุคลากรที่มีอยู่เดิมของสถานีฯ เป็นข้าราชการที่ไม่ได้มีความรู้ความสามารถในการผลิตรายการโทรทัศน์ แต่เมื่อมีการก่อตั้งสถานีฯ ขึ้นมาได้สำเร็จจึงต้องมีบุคลากรที่ต้องมาผลิตรายการเพื่อแพร่ภาพออกอากาศ ข้าราชการเดิมจึงต้องผลิตรายการโทรทัศน์ด้วย ทำให้มีปัญหาในส่วนของผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง ระดับล่าง ระดับปฏิบัติการ ที่เป็นข้าราชการเดิมที่ปฏิบัติงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป และข้าราชการใหม่บางท่านที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการผลิตรายการโทรทัศน์ ทำให้การผลิตรายการไม่สามารถเป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้บริหารวางไว้ และข้าราชการบางท่านยังไม่มีความสามารถเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง ทำให้ต้องมีการพัฒนาต่อไปในอนาคตโดยการไปฝึกอบรมในด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ และเพิ่มจำนวนบุคลากรภายในสถานีฯ โดยการจัดจ้างพนักงานราชการและพนักงานจ้างเหมาเอกชนมาเพิ่มขึ้น ซึ่งปัจจุบันพบว่ายังไม่เพียงพอในการดำเนินงานแพร่ภาพออกอากาศ และผลิตรายการต่าง ๆ ให้เต็มผังรายการ และบุคลากรในปัจจุบันยังไม่มี ความเหมาะสมในการผลิตรายการโทรทัศน์เพราะยังไม่มีความเป็นมืออาชีพในวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์

บุคลากรยังไม่เพียงพอและยังไม่มีศักยภาพ ไม่ได้ดูแลลูกน้องนะ แต่ต้องยอมรับ แม้แต่ตัวเองก็ไม่ได้จบทางด้านนี้มาแต่อาศัยประสบการณ์การทำงานสภามาตลอด

สามสิบกว่าปีแล้ว มันก็จะรู้ว่าอะไรเป็นอะไร ฉะนั้นงานทางด้านทีวี มันก็เป็นงานที่เราเรียนรู้ก็เรียนรู้มาเกือบสิบปี ฉะนั้นจึงมีทักษะมากพอสมควรแต่ถามว่าเก่งไหมก็คงไม่ใช่ แต่ถามว่าพอทำรายการให้มันผ่านไปได้ไหมก็ได้ ...ก็มีบางคนที่เขาใส่ใจกับงานเขาก็ทำ คนที่ไม่ใส่ใจก็ไม่สนใจที่จะทำ ก็ไม่รู้ว่ามันเป็นเพราะอะไร ถามเขาก็บอกว่าก็ไม่รู้อะไรจะทำอย่างไร บางคนก็บอกจะพยายาม พยายาม ก็อุ่มใจขึ้นว่าเขาทำบนความพยายาม แต่ก็ไม่มีความสำเร็จ มันมีแต่ความพยายามแต่ไม่มีความสำเร็จ แต่บางคนเขามีทั้งความพยายาม และก็ความสำเร็จก็ถือว่าโอเค และที่ก็กระจายอำนาจก็มอบหมายอยู่แล้ว ใครที่มีตำแหน่งผู้จัดรายการก็ให้สิทธิในการผลิตรายการ แต่ก่อนที่จะทำต้องมีการตกลงก่อน (คัมภีร์ ดิษฐาภรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

ปัญหาด้านการดัดแปลงภาพของพนักงานราชการ พนักงานจ้างเหมาเอกชนออกมาใช้ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในการผลิตรายการ เพราะการขาดแรงจูงใจ สวัสดิการต่างๆในการทำงาน แม้ว่าพนักงานราชการจะมีอัตราเงินเดือนที่มากกว่าข้าราชการ แต่เพราะในปัจจุบันข้าราชการมีสวัสดิการที่ดีกว่า คือ มีโบนัสประจำปี มีเบี้ยขยันประจำเดือนตั้งแต่ 4,000 บาทขึ้นไป และค่าล่วงเวลาในการทำงาน (โอที) ในขณะที่พนักงานราชการมีเพียงโอทีเท่านั้น และพนักงานจ้างเหมาเอกชนไม่มีสวัสดิการนอกจากเงินเดือน ทำให้บุคลากรเกิดทัศนคติที่ไม่มีความเท่าเทียมกัน และขาดความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่ และส่งผลให้มีการลาออกมากขึ้น กล่าวคือ สถานีมีอายุมาเกือบ 3 ปี มีข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชนลาออกไปแล้วทั้งสิ้นจำนวน 10 คน ดังคำกล่าวของ คุณบุญฤทธิ์ ชัยสุวรรณ ดังนี้ “ส่วนสวัสดิการของข้าราชการเป็นอะไรที่คนอยากมาอยู่ที่นี่เยอะ เพราะว่าได้ทั้งโบนัส ได้ทั้งเงินเบี้ยขยันต่อเดือนซึ่งมันไม่เคยมีมาก่อน และใครที่มีเงินเดือนไม่ถึงหนึ่งหมื่นบาท ก็มีการปรับให้ถึงหมื่น” (บุญฤทธิ์ ชัยสุวรรณ, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

แต่อย่างไรก็ตามในการเพิ่มจำนวนบุคลากรยังไม่สามารถทำได้ในทันทีเนื่องจากติดขัดในเรื่องงบประมาณที่มีจำนวนน้อย และยังต้องมีการแบ่งงบประมาณกับสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาด้วย นอกจากนี้สถานีที่ในการปฏิบัติงานในการผลิตรายการโทรทัศน์ การแพร่ภาพออกอากาศก็มีความคับแคบจึงไม่สามารถเพิ่มอัตรากำลังของบุคลากรได้ทันที

งบประมาณ

งบประมาณยังขาดความเหมาะสม เพราะสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมมีลักษณะเป็นสถานีที่ไม่มีรายได้จากการโฆษณา เป็นสถานีฯ ที่ต้องให้ความรู้แก่สาธารณชน จึงไม่สามารถหารายได้จากโฆษณาได้ ทำให้ต้องใช้งบประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภา

ผู้แทนราษฎรเท่านั้น งบประมาณในการบริหารของสถานีฯ จึงไม่เพียงพอเพราะต้องมีการแบ่งงบประมาณกับสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา มีการพิจารณางบประมาณจากการประชุมการแปรญัตติด้านงบประมาณรายจ่ายประจำปีของรัฐสภา ที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา โดยในการบริหารงบประมาณนั้นต้องมีการประสานงานกับฝ่ายบริหารงานทั่วไปของสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา และสำนักการคลังและงบประมาณ ปัจจุบันพบว่ายังไม่เพียงพอกับการบริหาร และดำเนินงานภายในสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม เช่นการเพิ่มจำนวนบุคลากร การให้สวัสดิการในการทำงานล่วงเวลา (โอที) การเพิ่มจำนวนอุปกรณ์ในการทำงานและการผลิตรายการ และการปรับปรุงสถานที่ในการทำงานของเจ้าหน้าที่สถานีฯ และงบประมาณในการผลิตรายการแต่ละรายการ

นอกจากนี้การนำงบประมาณมาใช้ในการดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์ก็มีปัญหาอุปสรรคในด้านความคล่องตัว และความยืดหยุ่นในการใช้จ่าย เช่น ด้านการซื้ออุปกรณ์ประกอบฉาก และการที่ไม่สามารถมีการใช้เงินในกองถ่ายได้เหมือนกับการผลิตรายการโทรทัศน์ทั่วไปหรือที่เรียกว่า สวัสดิการกองถ่าย ทำให้ผู้ผลิตรายการในตำแหน่งต่าง ๆ เช่น ผู้จัดรายการ ผู้สร้างสรรครายการมีความอึดอัดในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ที่ต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเข้ามา ทำให้ต้องมีการเสียค่าใช้จ่ายบางส่วนด้วยตนเอง

การบริหารงานเราก็จะเน้นเงินงบประมาณที่ได้จากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี ฉะนั้นอย่างปีที่ผ่านมาทั้งงบประมาณวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เราก็ได้งบประมาณ 73 ล้านบาท ซึ่งก็ไม่รวมค่าน้ำค่าไฟนะ พอมาปี 2552 นี้ เหลือที่ 44 ล้านบาท รวมค่าน้ำค่าไฟด้วย ก็เลยไม่รู้จะบริหารอย่างไรจะจัดการอย่างไร แล้วก็มีข้อกำหนดว่า เราต้องถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทนราษฎรตลอดการประชุมโดยไม่หยุดพัก จนกว่าจะสิ้นสุดการประชุมสภา เพราะฉะนั้นการถ่ายทอดมันก็ต้องเสียค่าไฟในอัตราสูงอยู่แล้วนะ แล้วเงินงบประมาณก็ไม่เพียงพออยู่แล้วละในปัจจุบัน (คัมภีร์ ดิษฐากรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตรายการ และการแพร่ภาพออกอากาศ

เนื่องจากความไม่พร้อม และไม่ทันสมัยของอุปกรณ์ เครื่องมือในการทำงาน ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง และบางครั้งก่อให้เกิดปัญหาในด้านความไม่ต่อเนื่องของการแพร่ภาพออกอากาศในบางรายการ สำหรับนโยบายในการแพร่ภาพออกอากาศทาง NBT 15 ผ่านดาวเทียมได้ตลอด 24 ชั่วโมงยังมีอุปสรรคในด้านอุปกรณ์ เพราะสถานีจำเป็นต้องมีเครื่อง

ออกอากาศจำนวน 2 เครื่อง โดยเครื่องแรกเป็นเครื่องที่ใช้ออกอากาศ เครื่องที่สองเป็นเครื่องสำรอง หรือแบ็คอัพ ในขณะที่ปัจจุบันสถานีฯ มีเพียงเครื่องส่งเพียงเครื่องเดียวเท่านั้น

อุปกรณ์ในการผลิตรายการ เช่น กล้องบันทึกเทปที่มีเพียง 4 ตัว กับการผลิตรายการทั้งสิ้นจำนวน 20 รายการเพื่อออกอากาศตั้งแต่เวลา 08.00–22.00 น. ยังไม่เพียงพอกับการผลิตรายการ ทั้งนี้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องส่งแฟกซ์ก็ยังมีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการของเจ้าหน้าที่

นอกจากนี้ภายในสตูดิโอยังต้องดัดแปลงมาเป็นห้องทำงานให้กับเจ้าหน้าที่อีกด้วย และยังมีปัญหาในเรื่องของสถานที่จัดเก็บอุปกรณ์ในการผลิต จาก อุปกรณ์ประกอบฉาก ไฟ ไมโครโฟน ฯลฯ และที่สำคัญอย่างยิ่งในรายละเอียดของการผลิตรายการ นั่นคือ ภาพประกอบรายการ (Insert) ด้วยสถานที่ที่คับแคบเช่นนี้ ทำให้การจัดสรรเนื้อที่สำหรับห้องสมุดเทปไม่เพียงพอไม่เป็นระบบเท่าที่ควร

ด้านอาคารสถานที่ในการผลิตรายการ และการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมมีเนื้อที่ที่จำกัด คือตั้งอยู่ที่อาคารสโมสรรัฐสภา ชั้น 2 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภา มีจำนวน 2 ห้อง กล่าวคือ ปัจจุบันมีการผลิตรายการที่เป็นทั้งการทำรายการสด และทำการบันทึกเทปรายการที่ต้องใช้สตูดิโอจำนวน 6 รายการ แต่มีเพียง 1 สตูดิโอเท่านั้น ทำให้การดำเนินงานต้องล่าช้า เพราะไม่สามารถถ่ายทำรายการได้พร้อม ๆ กัน และขาดความคล่องตัวในการจัดฉากรายการที่จะต้องบันทึกเทปรายการต่อไปเพราะต้องรอให้อีกรายการหนึ่งบันทึกเทปเสร็จก่อน จึงมีปัญหาในเรื่องของการจัดสรรเวลาการใช้สตูดิโอบันทึกเทปหรือการผลิตรายการสด

แนวทางในการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในอนาคต

โครงสร้างการบริหารจัดการ

โครงสร้างการบริหารในปัจจุบัน มีลักษณะเป็นกลุ่มงานที่ผลิตรายการโทรทัศน์ ยังไม่ได้มีการแบ่งแยกสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมออกจากสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา ดังนั้นจึงต้องมีการจัดโครงสร้างการบริหารขององค์กรใหม่เพื่อความเหมาะสมต่อไป และเอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินงานในด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ต่อไป

สถานีโทรทัศน์มันก็จะต้องมีหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นฝ่ายเทคนิคก็ดี ฝ่ายผลิตรายการ ฝ่ายตรวจสอบแล้วก็ฝ่ายฉากฝ่ายอะไรต่าง ๆ ต้องเป็นโครงสร้างของสถานีแก้ไขได้คือหนึ่ง เอาเงินมา สองจะได้ไปจ้างคน สามได้ไปซื้ออุปกรณ์ สี่จะได้มีสถานที่ใหญ่ ๆ ขึ้น

ห้าปรับโครงสร้างซะ ถ้าทำอย่างนี้ก็ทำได้ แต่ถ้าทำได้ก็ต้องใช้เวลาที่ทำเร็วไม่ได้ โดยเฉพาะโครงสร้างมันต้องเสนอโดยที่ใช้หลักการเหตุผล (คัมภีร์ ดิษฐากรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

เช่นเดียวกันกับ คุณอนุภูมิฯ ชัยสุวรรณ ผู้อำนวยการกลุ่มงานสื่อมวลชน ให้สัมภาษณ์ว่า สถานะนี้ เราเพิ่งเกิด ก็ต้องมีการปรับปรุงอยู่เรื่อย ๆ โครงสร้างการบริหารวันนี้อาจจะปรับปรุงอีก เพราะว่าถ้ามันเกิด 24 ชั่วโมง ก็ต้องปรับทุกอย่างต้องมีโครงสร้างทั้งคน ทั้งกลุ่มงานทั้งอะไรต้องเยอะขึ้น ถ้าไม่ดีก็ต้องมาเปลี่ยนแนวทาง มันยังต้องล้มลุกคลุกคลาน เหมือนกับว่าเรายังต้องปรับปรุงอยู่ตลอดจนกว่าจะอยู่ตัว อาจจะปรับปรุงโครงสร้าง ปรับปรุงคณะทำงาน ปรับรายการ ปรับปรุงคน ต้องปรับตลอดเวลา (อนุภูมิฯ ชัยสุวรรณ, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

ในอนาคตอาจจะมีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาโครงสร้างการบริหารให้มีการหารายได้เกิดขึ้น เช่นเดียวกับช่อง NBT กรมประชาสัมพันธ์ โดยไม่ใช่ว่ารายได้จากการที่โฆษณาตัวสินค้าแต่เป็นการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ขององค์กรต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยการกำหนดในด้านกฎหมายขององค์กรอิสระ กสทช. เพื่อจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ และระดับท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่ยังไม่เกิดขึ้นมา

เราอยู่ในส่วนของงานราชการ หรือเราจะออกนอกกรอบราชการก็ต้องมาคิดอีกทีหนึ่งนะครับ การจะมีรายได้เข้ามามันจะต้องอบรมกระทรวงการคลัง แต่ที่นี้ของเรายังเป็นประเภทที่สามอยู่ก็คือ ประเภทที่บริการสาธารณะนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องรอว่าถ้ามีองค์กร กสทช. เกิดขึ้นเมื่อไหร่ เราก็อาจจะหารายได้ เช่นเดียวกับ ช่อง NBT กรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งกรมประชาสัมพันธ์เขาก็หารายได้ โดยไม่ใช่ว่ารายได้จากการที่โฆษณาตัวสินค้า เขาให้ทำเพียงแต่ขายภาพลักษณ์ขององค์กรนั้น ๆ เท่านั้นเอง (คัมภีร์ ดิษฐากรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

งบประมาณ

การของงบประมาณจาก สส. และสว. เพิ่ม เพราะสถานะนี้ต้องออกอากาศ 24 ชั่วโมงจริงก็ต้องมีการเพิ่มขึ้นของงบประมาณด้วย และต้องอธิบายให้นักการเมืองเห็นถึงความสำคัญของการมีสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

ถ้าที่อยู่ยาวนานกว่านี้ ชักห้าปีน่าจะได้ ถ้าอยู่อย่างนี้ไม่ได้ ต้องแก้เรื่องงบ อยู่ที่ส.ส. นะ ฝ่ายจัดการงบว่าจะแบ่งให้เราได้เท่าไร แล้วแต่ว่าเขาจะเห็นความสำคัญของเรา

ใหม่ ขึ้นอยู่กับข้อตกลงที่ระหว่างเขาประชุม ที่ผ่านมาก็ประมาณไม่ต่ำกว่า 50 ล้านซึ่งก็ถ้าต่อไปถ้า 24 ชั่วโมงก็ต้องปรับเปลี่ยนไป (นฤฤทธิ์ ชัยสุวรรณ, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

ในอนาคตอาจจะมีการพัฒนาให้สถานีหางบประมาณหรือรายได้ได้ แต่ต้องขึ้นอยู่กับองค์กร กสทช.ที่จะอนุญาตให้หารายได้หรือไม่ โดยขั้นตอนในการหารายได้ของสถานี ต้องออกกฎระเบียบที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง ว่าจะมีการใช้จ่ายงบประมาณนั้นอย่างไร

การจะมีรายได้เข้ามามันจะต้องอบรมกระทรวงการคลัง แต่ที่นี้ของเรายังเป็นประเภทที่สามอยู่ก็คือ ประเภทที่บริการสาธารณะนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องรอว่าถ้ามี กสทช.เกิดขึ้นเมื่อไหร่ เราก็คงจะต้องไปขอให้มียุทธศาสตร์ได้ จะสามารถทำได้มากน้อยแค่ไหน ถ้าเราจะเอาสถานีโทรทัศน์ขณะนี้ไปเปรียบเทียบกับกรมประชาสัมพันธ์ เราก็อ้างว่า เราไปเช่าสัญญาจากดาวเทียมจากกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งกรมประชาสัมพันธ์เขาก็หารายได้ โดยไม่ใช่รายได้จากการที่โฆษณาตัวสินค้า เขาให้ทำเพียงแค่ขายภาพลักษณ์ขององค์กรนั้น ๆ เท่านั้นเอง ถ้าเป็นอย่างนี้ได้เราก็จะดูว่าอาจจะทำอย่างนี้ได้บ้าง ถ้า กสทช.มันเกิดขึ้นได้แล้วสามารถที่จะมาแก้ไขระเบียบอะไรต่างๆของเราได้ก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร (คัมภีร์ ดิษฐาภรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

เทคโนโลยีในการออกอากาศ

การพัฒนาในด้านพัฒนาระบบการแพร่ภาพออกอากาศจากระบบ KU-Band ให้มีการแพร่ภาพในระบบอื่น ๆ เพิ่มเข้ามา นั่นคือ ระบบผ่านดาวเทียม C-Band, ระบบเคเบิลทีวี ช่อง True Vision, ระบบเคเบิลทีวีท้องถิ่น และระบบฟรีทีวี

“อย่างน้อยในอนาคตก็น่าจะมีซีกสองช่องทางดาวเทียม ด้านทางฟรีทีวีก็มีความเป็นไปได้ ถ้าเป็นดิจิทัลแล้วก็ออกฟรีทีวีได้ ก็โอเคก็จะได้เกิดประโยชน์กับประชาชน ก็ยังมีความหวังว่าจะออกเป็นฟรีทีวีได้ในอนาคต” (คัมภีร์ ดิษฐาภรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

แต่สถานีเปลี่ยนเป็น 24 ชั่วโมงก็อาจจะมียุทธศาสตร์ตามมา เช่น จะมีสถานีชุมชนให้เป็นเรื่องเป็นราว และอนาคตสัก 5 ปี 10 ปี ถ้าที่ยังอยู่นะ สถานีฯ เราก็อาจจะเปลี่ยนสถานีที่ถึงขั้นช่อง 11 มันน่าจะถึงขั้นนั้นแน่ ๆ เพราะว่ามันมีการสำรวจอยู่ที่สำรวจก็เพราะว่าไม่ใช่สำรวจแต่เป็นวิจัย ตามที่ผู้บริหารได้คุยกัน ก็อาจจะถึงขั้นฟรีทีวี เพราะตอนนี้

กฎหมายก็ออกมาแล้วว่าให้สถานีโทรทัศน์ของรัฐสภาออกเป็นฟรีทีวีได้ คือถ้าทำได้ แต่มันมีงบประมาณที่กำกับ และติดขัดกันอยู่ นี่ถ้ามันมีงบประมาณมันก็ทำได้

(บุญชูชีพ ชัยสุวรรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

และควรมีการพัฒนาในด้านการจัดผังรายการการแพร่ภาพออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง ในเรื่องนี้ผู้บริหารระดับสูงได้กล่าวว่า

การมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ 24 ชั่วโมงในความคิดเห็นส่วนตัวคิดว่ามีความเป็นไปได้ เพราะว่าถ้าเกิดเราได้อาส่วนรายการที่เรามีอยู่กับที่นั่น ๆ ได้เตรียมไว้ (ภาคผนวก จ ผังรายการ 24 ชั่วโมงในอนาคต) ก็คือเอามาริรันด้วย จากที่เราทำแผนก็น่าจะเป็นไปได้ แต่ว่าสิ่งที่เราติดขัดก็คือเรื่องของงบประมาณ คือ ถ้าเกิดว่าเราได้รับการสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณด้วยมันก็น่าจะโอเค เพราะว่าที่ขอไปก็น่าจะได้ เพราะว่าส่วนใหญ่บอร์ดบริหารระดับสูงพวก สส., สว.พวกนี้น่าจะผลักดันเพราะเขาก็ต้องการที่จะให้เกิด 24 ชั่วโมง ก็น่าจะผลักดันเรื่องงบประมาณได้ ทั้งในด้านคน เงินค่าจ้างเราก็มีความจำเป็นที่จะต้องซื้อเครื่องมือมารองรับกับการทำงานหนัก ถ้ามันมีงบประมาณทุกอย่างก็เดิน แต่ถ้าไม่มีทุกอย่างก็ติดเลย (บุญชูชีพ ชัยสุวรรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

บุคลากร

สิ่งที่สำคัญคือผู้บริหารระดับสูงต้องการให้มีการพัฒนาด้านบุคลากร คือการเพิ่มจำนวนพนักงานราชการจำนวน 61 อัตรา และมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ให้เพิ่มมากขึ้น และปลูกฝังค่านิยมการทำงานแบบเป็นทีมให้เกิดขึ้นภายในองค์กร

ก็เคยให้นะสำหรับคนรุ่นเก่า ๆ ที่อยู่ก็บอกว่าถ้ามีที่ไหนเขาฝึกอบรมก็ขอให้ไปดูมา เพราะว่าทางสำนักฝึกอบรมเขาก็มีขอบข่ายงานที่กว้างขวาง ที่นี้ที่ตรงๆ อย่างเช่น เขาผลิตรายการจะผลิตรายการที่วือย่างไร จะเป็นพิธีกรอะไรอย่างไร มันก็ต้องแต่ละคนต้องไขว่คว้าหากันมา เพราะว่าบางทีมันก็ไม่ได้เปิดสอนกันทั่วไป เพราะว่าอย่างคณะนิเทศหรือสถาบันการศึกษาดังๆ เขาก็อบรมหรือเปิดสอน... เราก็ยอมนะ เคยคุยกับท่านเลขาก็บอกว่าค่าอบรมแพง แต่บางทีเราก็ต้องยอมแต่เราก็เห็นเงียบหายไป เหมือนกับว่าทุกคนก็เก่งอย่างไรไม่รู้เนะ ไม่พยายามไขว่คว้าหาที่เรียนนะ ก็เหมือนกันว่าตัวเองทำได้ (คัมภีร์ ดิษฐากรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

การวิจัยเพื่อพัฒนารายการ

สถานีฯ มีการจัดทำวิจัยผู้ชมเพื่อพัฒนารายการ โดยการขอความร่วมมือจากกลุ่มงานข่าว และประเมินผลของสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาเป็นผู้ทำการประเมิน และวิจัยผู้ชม

กลุ่มเป้าหมายของเราคงจะเป็นประชาชนทั่ว ๆ ไป คือ คงจะเป็นคอกการเมืองนะ ถ้าไม่ใช่คอกการเมืองก็คงจะไม่ค่อยสนใจเท่าไร กลุ่มเป้าหมายเราก็ไม่ได้กว้าง แต่ถามว่ามีความจำเป็นต้องทำไหม มันยังมีความจำเป็นต้องทำนะครับ เพราะว่าทราบได้ที่เรายังไม่เข้าใจเรื่องการเมืองการปกครองก็จะมีปัญหา ส่วนวิทยุโทรทัศน์เรายังไม่ได้ทำวิจัย เราทำเพียงแต่ออกไปพบปะกับคน เช่น ในเครือข่ายเคเบิลทีวีบ้าง โรงแรมบ้าง ประชาชนในต่างจังหวัด (คัมภีร์ ดิษฐาภรณ์, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

กลุ่มเป้าหมายของเราน่าจะซึ่ลึบอัพนะ ก็น่าจะต้องเป็นคอกการเมือง สนใจการเมือง ก็เป็นคนในระดับนี้ กลุ่มอื่นคงไม่ค่อยมีเหมือนกับว่า พ่อแม่ดูลูกก็ดูด้วยอะไรแบบนั้น น่าจะต้องเป็นคอกการเมืองจริง ๆ ส่วนการทำวิจัยก็ไม่เคย ไม่เคยแต่ว่าเรากำลังจะเริ่มนะในปีนี้ ในปีงบประมาณนี้ เหมือนกับว่าจะมีวิจัยของสถานีวิทยุ เพราะของวิทยุเขาจะมีสายวิจัย ก็จะทำให้มาทำทีวีด้วย (นุฎฐิณี ชัยสุวรรณ, สัมภาษณ์,

31 มีนาคม 2552)

ตารางที่ 4.1

สรุปผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับสูง

ประเด็น	ผู้บริหารระดับสูง	
	คนที่ 1	คนที่ 2
นโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - การเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการปกครองในระบบประชาธิปไตยให้กับประชาชน เพื่อทราบถึงบทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และการทำงานของกรมการรัฐสภา - การถ่ายทอดสดการประชุมสภาทั้งในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา - มีรายการประเภทต่าง ๆ ที่ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยที่หลากหลาย - เป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย - สถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มีรายการตลอด 24 ชั่วโมง ทางผ่านระบบดาวเทียม NBT 15 	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้บริหารระดับสูง	
	คนที่ 1	คนที่ 2
การบริหาร โครงสร้าง การบริหาร การจัด องค์กร และการ ดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> - การบริหารระบบราชการ สังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร - มีการกระจายอำนาจและรวมอำนาจในการบริหาร - ผู้บริหารระดับสูง คือ ประธานรัฐสภา ,เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ,รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผอ.สถานีวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์รัฐสภา (ยังไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง มีผู้ปฏิบัติราชการแทน) และคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา - ผู้บริหารระดับกลาง คือ ผอ.กลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ - ผู้บริหารระดับล่าง คือ หัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะ คือ คณะทำงานด้านการสร้างสรรค์งานโทรทัศน์ , คณะทำงานด้านกาประชาสัมพันธ์,คณะทำงานด้านการผลิตข่าว, คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ,คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูล และห้องสมุดภาพ - ผู้ปฏิบัติการ คือข้าราชการระดับ 2-5, พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชน 	
แนวทางการพัฒนาใน อนาคต	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจากกลุ่มงาน ให้เป็นสำนัก หรือสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา - จัดองค์กรใหม่ ให้มีฝ่ายต่าง ๆ ที่เป็นสถานีขอย่างแท้จริง เช่น ฝ่ายบริหาร, ฝ่ายรายการ, ฝ่ายฉาก เป็นต้น - การพัฒนาด้านโครงสร้างให้มีการหารายได้เกิดขึ้น เช่นเดียวกับช่อง NBT กรมประชาสัมพันธ์ โดยไม่ใช่ว่ารายได้จากการโฆษณาตัวสินค้า แต่เป็นการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ขององค์กรต่าง ๆ - เพิ่มช่องในการรับชมโดยเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่รับได้โดยตรง (Free Television) ตามพรบ.ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551,หาพันธมิตร ระบบผ่านดาวเทียม C-Band, ระบบเคเบิลทีวี ช่อง True Vision, ระบบเคเบิลทีวีท้องถิ่น และระบบฟรีทีวี 	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้บริหารระดับสูง	
	คนที่ 1	คนที่ 2
แนวทางการพัฒนาในอนาคต (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาด้านเทคโนโลยีการแพร่ภาพออกอากาศ เช่น เพิ่มเครื่องออกอากาศจำนวน 2 เครื่อง โดยเครื่องแรกเป็นเครื่องที่ใช้ออกอากาศ เครื่องที่สองเป็นเครื่องสำรอง หรือแบ็คอัพ - พัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตรายการ เพิ่มให้มากขึ้น ทันสมัยมากขึ้น - สร้างสถานีใหม่ ภายในอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ - เพิ่มจำนวนบุคลากร เช่น พนักงานราชการจำนวน 61 อัตรา และมีการฝึกอบรมทางวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ - จัดสรรงบประมาณให้มากขึ้น เพื่อทันกับการออกอากาศ 24 ชั่วโมง - พัฒนา และผลิตรายการเพื่อเป็นไปตามนโยบายออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง - ทำวิจัยกลุ่มผู้ชม เพื่อพัฒนาการผลิตรายการและการจัดผังรายการ 	

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับกลาง

การบริหาร โครงสร้างการบริหาร การจัดองค์กรและการดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

นโยบายมีความชัดเจน มีลักษณะการรับเป็นลายลักษณ์อักษร มีการประชุมมอบหมายนโยบาย และโครงสร้างในการบริหารปัจจุบันของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม มีความเหมาะสมกับการบริหาร เพราะเป็นโครงสร้างที่ผ่านการเห็นชอบของประธานรัฐสภาแล้ว คือ

ผู้บริหารระดับสูง คือ ประธานรัฐสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา และคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และควบคุม ตรวจสอบควบคุมความถูกต้อง ความเหมาะสมให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

ผู้บริหารระดับกลาง คือ ผู้อำนวยการกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ เมื่อรับนโยบายจากผู้บริหารมาแล้ว จะมีการวางแผนด้านอัตรากำลังคน เงิน คน และเทคโนโลยี การผลิตรายการ การจัดผังรายการ และการแพร่ภาพออกอากาศ

จะดูว่างานผลิตรายการโทรทัศน์มีกระบวนการขั้นตอนอย่างไร และเราขาดอะไร อย่างผู้สร้างสรรค์รายการ เราไม่มีก็จ้างมืออาชีพเข้ามา เขียนบทเราก็เขียนกันไม่ค่อยเป็น ก็จ้างเข้ามา หน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกอย่างกับทางโทรทัศน์ ถ้าเราขาดตำแหน่งไหนก็จ้างเข้ามาทั้งหมด (ศิริพรรณ วณิชพันธุ์, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

ผู้บริหารระดับล่าง คือ หัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะทำงาน คือ คณะทำงานด้านการสร้างสรรคงานโทรทัศน์ คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์ คณะทำงานด้านการผลิตข่าว คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูลและห้องสมุดภาพ โดยผู้บริหารระดับกลางได้มีการกระจายอำนาจในการบริหารและดำเนินงานให้กับผู้บริหารระดับล่างเพื่อให้โอกาสคนทำงานได้เป็นหัวหน้ามีความรับผิดชอบในการทำงานมากขึ้น

ก็มีการกระจายอำนาจให้กับหัวหน้าคณะทำงานด้านต่าง ๆ อย่างเช่น คณะทำงานด้านข่าวก็มอบให้เขาดูกันเอง ก็ตรวจข่าวก็เซ็นถูก ก็ออกข่าวกันไป พอถึงอาทิตย์ก็ให้น้องๆ รวบรวมรายงานข่าวมาให้พี่ ว่าที่อ่านข่าวมีอะไรบ้าง ไม่ต้องให้พี่มาดูว่าข่าวใช้ได้หรือไม่ก็ได้ ก็ให้เขาตรวจข่าวออกไปเลย แล้วก็ให้รวบรวมรายงานข่าวมาให้ดูที่หลัง เพิ่งเริ่ม ๆ เป็นรูปธรรม... ก็มีแบ่งคณะ ฝ่ายข่าว ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายสร้างสรรคงานอะไรพวกนี้ ตั้งเป็นคณะทำงานเพื่อฝึกให้ทุกคนหัดเป็นผู้นำ หากสถานะเราออกนอกกรอบหรือทุกคนขึ้นสูงไป จะได้มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูงขึ้น ก็คือฝึกไว้ให้เขาเป็นผู้นำ (ศิริพรรณ วณิชพันธุ์, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

ผู้ปฏิบัติการ คือ ข้าราชการ เช่น ผู้จัดรายการจำนวน 3 คน และนายช่างอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 2 คน, พนักงานราชการมี 3 ประเภทขึ้นอยู่กับประสบการณ์และอัตราเงินเดือน เช่น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ คือ ผู้สร้างสรรครายการโทรทัศน์จำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่ผู้สร้างสรรคกราฟฟิก จำนวน 2 คน ผู้กำกับรายการ จำนวน 1 คน และพิธีกร จำนวน 1 คน ตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ คือ ผู้เขียนบทโทรทัศน์จำนวน 2 คนเจ้าหน้าที่ตัดต่อจำนวน 3 คน ช่างภาพโทรทัศน์จำนวน 2 คน และตำแหน่งวิชาเทคนิค คือ เจ้าหน้าที่บันทึกภาพ และเสียง 2 คน และเจ้าหน้าที่อิเล็กทรอนิกส์จำนวน 1 คน และพนักงานจ้างเหมาเอกชน เช่น ผู้สื่อข่าวจำนวน 2 คน และเจ้าหน้าที่เทคนิคออกอากาศจำนวน 4 คน

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

บุคลากร

บุคลากรของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมมีลักษณะเป็นข้าราชการจำนวน 14 คน พนักงานราชการ จำนวน 15 คน และพนักงานจ้างเหมาเอกชน จำนวน 6 คน รวม

ทั้งสิ้นจำนวน 35 คน โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (กร.) และองค์กรกลางบริหารบุคคล ซึ่งผู้บริหารระดับกลางมีหน้าที่กำหนดอัตรากำลังคนแล้วเสนอให้ กร.จัดสอบแข่งขันรับราชการเข้ามาทำงาน และให้หน่วยงานบริหารงานบุคคลของสำนักงานเป็นผู้คัดเลือกพร้อมกับผู้บริหารในระดับสูงและระดับกลาง ซึ่งปัจจุบันพบว่าจำนวนบุคลากรยังไม่เพียงพอกับความต้องการในการดำเนินงานของสถานีฯ ทั้งในด้านการผลิตรายการและเทคนิคออกอากาศทำให้เจ้าหน้าที่หลายคนทำงานหนัก และทำงานหลากหลายหน้าที่ และในด้านการความสามารถของบุคลากรยังต้องมีการพัฒนาต่อไป ซึ่งจะกล่าวต่อไป

เบื้องหลังอยากให้ทุกคนมีส่วนร่วมหมด อยากให้ทุกคนรักกัน เราไม่รู้ว่าเขาจริงใจกับเราหรือเปล่า แต่เราก็ทำดีกับเขา มอบหมายงานให้ กระจายงานให้ทั่ว ๆ กัน บางคนก็ไม่รับ บางคนก็รับได้ ก็ไม่รู้จะทำยังไง ก็รักทุกคนนะ ไม่ได้ลำเอียง ก็เหมือนบางกลุ่มยังไม่สามัคคีกัน บางคนทำ บางคนไม่ทำ (ศิริพรรณ วนิดพันธ์ุ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

งบประมาณ

การวางแผนด้านงบประมาณของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาในด้านการบริหารจัดการภายในสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม เช่น เงินในด้านการผลิตรายการต่าง ๆ เงินในด้านการจัดซื้อจัดเช่าอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ เงินในด้านค่าล่วงเวลาในการทำงานเป็นต้น โดยในการบริหารงบประมาณนั้นต้องมีการประสานงานกับฝ่ายบริหารงานทั่วไปของสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา และสำนักการคลังและงบประมาณ เนื่องจากสถานีฯ ไม่มีรายได้จากการโฆษณา ทำให้ต้องใช้งบประมาณจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น และในการอนุมัติงบประมาณจึงต้องขึ้นอยู่กับ สส.และสว. ในการแปรญัตติงบประมาณประจำปีด้วย ซึ่งปัจจุบันยังไม่เพียงพอกับการจัดสรรจัดจ้างเรื่องคน การจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

ปัญหาในการจัดสรรงบประมาณของสถานีฯ คือ ระเบียบของราชการที่ต้องมีการของบประมาณล่วงหน้า ทำให้ขาดความคล่องตัวในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถานี

“การจัดจ้างคน การให้สวัสดิการ เช่น โบนัส เบี้ยขยัน มันมีปัญหาหมด นอกจากนั้นยังมีปัญหาในด้านการจัดซื้ออุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ต้องตั้งงบประมาณล่วงหน้า ทำให้เมื่อถึงเวลาในการจัดซื้อก็อาจทำให้อุปกรณ์ล้าสมัยแล้ว” (ศิริพรรณ วนิดพันธ์ุ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

ด้านนโยบายให้แพร่ภาพออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมงต้องมีการใช้เงินงบประมาณที่มากขึ้นทำให้งบประมาณที่จัดเตรียมไว้ ไม่เพียงพอเพราะมีการเพิ่มนโยบายขึ้นอย่างกะทันหัน ทำให้ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการต้องวุ่นวายกับการหางบประมาณด้านอื่น ๆ เช่น เงินงบประมาณ

เบ็ดเตล็ดมาใช้เพื่อจัดการบริหารสถานีฯให้สามารถแพร่ภาพออกอากาศ และเมื่อเงินงบประมาณยังมีผลต่อการผลิตรายการให้มีความคิดสร้างสรรค์ ความน่าสนใจดึงดูดผู้มากขึ้น เช่น การจัดจ้างพิธีกรที่มีชื่อเสียงที่เหมาะสมมาเป็นพิธีกรรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ เพื่อสร้างความหลากหลายให้เกิดขึ้นกับสถานีฯ ของเราเอง

การผลิตรายการ

ปัญหาการผลิตรายการ เกิดขึ้นทั้งในด้านการผลิตรายการด้วยตนเอง คือการผลิตรายการที่มีรูปแบบรายการทอล์คเป็นส่วนในใหญ่ มีรายการประเภทวาไรตี้สั้นๆ ทำให้ขาดความน่าสนใจ และมีปัญหาในเรื่องการจัดจ้างเอกชนผลิต เพราะต้องมีการตรวจสอบหลายขั้นตอน และยังไม่เข้าใจรายละเอียด และระบบงานทางด้านรัฐสภาดีพอ มักจะเข้าใจผิดว่ามีลักษณะเดียวกันกับงานฝ่ายบริหารของรัฐสภา

คนส่วนใหญ่จะเข้าใจว่างานของรัฐสภามันจะเหมือนกับของฝ่ายบริหาร ความจริงมันไม่ใช่ เพราะฉะนั้นในกรณีที่เราจ้างเหมาคนอื่นเขาทำรายการทีวี เราต้องเสียเวลาในการปรับแก้บทของเขาเพื่อให้ตรงกับงานของเรา เพราะฉะนั้นก็เหนื่อยเวลาที่เขาส่งบทมาให้เราก่อนที่เขาจะเอาไปผลิต เราก็เหมือนต้องเขียนบทให้เขาใหม่ พอเขาผลิตเสร็จบางทีมันก็เหมือนไม่เป็นไปตามสคริปต์ไปตามบท ไม่เป็นไปตามบทบาทอำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ เราก็ต้องไปแก้ก็อย่างนี้มันทำให้งานที่แทนที่จะเร็ว มันก็ทำให้ช้า (ศิริพรรณ วณิชพันธุ์, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

การจัดผังรายการ

การจัดผังรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา จะแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ผังรายการในช่วงเปิดสมัยประชุม และ ผังรายการในช่วงปิดสมัยประชุม โดยมีผู้รับผิดชอบการจัดผังรายการ คือ ผู้สร้างสรรค์รายการ, ผอ.กลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ และผู้ควบคุมดูแล คือ ผอ.สถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา โดยผู้ให้นโยบายการจัดผังรายการ คือ รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา ปัจจุบันใช้การจัดวางรายการให้เหมาะสมกับช่วงเวลาที่สอดคล้องกับผู้ชมในแต่ละช่วงเวลา ดังนั้นการจัดวางผังรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา ซึ่งสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาในช่วงปิดสมัยประชุม จะเริ่มเปิดสถานีฯ เวลา 08.00 นาฬิกา จากนั้นจะเข้ารายการภาคเช้า (Morning Programmes) ซึ่งรายการช่วงเช้าจะเป็นรายการประเภทธรรมะ กล่อมเกลาคิดใจ จากนั้นจะต่อยด้วยรายการคุยข่าว ซึ่งจะเน้นกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน และแม่บ้าน ซึ่งจะเป็นการเล่าข่าวทั้งข่าวของรัฐสภา ข่าววิทยาศาสตร์ ความก้าวหน้า ข่าวต่างประเทศ รวมถึงเกร็ดความรู้ เคล็ดลับต่าง ๆ เรื่องความสวยความงาม จากนั้นจะเป็นรายการประเภทสนทนาด้านการเมือง ความรู้ สลับกับสารคดีเกี่ยวกับการเมืองการ

ปกครอง ที่มีกลุ่มเป้าหมายทั้งเยาวชน และผู้สนใจในเรื่องของการเมือง สับเปลี่ยนไปในแต่ละวัน จากนั้น สถานีฯ จะรับสัญญาณจากสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง NBT ถ่ายทอดรายการข่าวภาคเที่ยง

จนถึงช่วงเวลา 13.30 นาฬิกา จะเข้ารายการภาคบ่าย (Afternoon Programmes) ซึ่งรายการภาคบ่ายของสถานีฯ จะเป็นการนำรายการภาคเช้ามาออกอากาศอีกครั้ง (rerun) จนถึงเวลา 18.00 นาฬิกา จะรับสัญญาณจากสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง NBT อีกครั้ง เพื่อรับสัญญาณรายการข่าวภาคค่ำ จากนั้น เวลา 20.30 นาฬิกา จะเข้าสู่รายการภาคค่ำ (Evening Programmes) และจะปิดสถานีฯ ในเวลา 22.00 นาฬิกา แต่หากเป็นช่วงเปิดสมัยประชุม จะเริ่มเปิดสถานีฯ ในเวลา 08.00 นาฬิกา เช่นกัน จากนั้นจะดำเนินการแพร่ภาพตามผังรายการที่ได้จัดวางไว้ และเมื่อเข้าสู่ช่วงเวลาการประชุม สถานีฯ จะดำเนินการถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภาตามวันและเวลาดังกล่าว จนเสร็จสิ้นการประชุม หากการประชุมเสร็จสิ้นก่อนเวลา 22.00 นาฬิกา ทางสถานีฯ ก็จะไปเข้าสู่รายการตามผังรายการที่วางไว้

ผังรายการวันนี้ พี่ก็จัดอยู่ให้มันสอดคล้องกับคนดูกลุ่มเป้าหมาย ตามที่เราประชุมกัน ดูประเภทไหนเหมาะสมกับเวลาไหน กลุ่มเป้าหมายไหน และอันไหนที่ยังขาด การเมืองยังเปอร์เซ็นต์มาก ที่เหลือก็เฉลี่ย ๆ กันไป ก็ทำเพิ่ม อย่างปี 53 เราก็ทำโครงการเพิ่มให้เปอร์เซ็นต์ด้านอื่นมันเฉลี่ยกันไป เพราะตอนนี้เนื้อหาเราเยอะ (ภาคผนวก ค ผังรายการในปัจจุบันของสถานีฯ) (ศิริพรรณ วณิชพันธุ์, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

ปัญหาในด้านการจัดผังรายการ คือไม่มีความรู้ที่เพียงพอในการจัดผังรายการ แต่ก็ต้องทำเพราะเป็นหน้าที่ จึงได้มอบหมายให้ผู้ปฏิบัติการ ผู้สร้างสรรค์รายการโทรทัศน์เป็นผู้จัดทำผังรายการ และศึกษาวิธีการจัดผังรายการจากหนังสือเอกสารต่าง ๆ และคัดเลือกรายการต่าง ๆ จากที่สถานีฯผลิตเอง จากการจัดจ้างเอกชนผลิต และจากการขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง ซึ่งต้องมีการพัฒนาต่อไปในอนาคต

เทคโนโลยีการผลิตรายการ และการแพร่ภาพออกอากาศ

ด้านเทคโนโลยีในการผลิตรายการโทรทัศน์ เช่น กล้อง ไมโครโฟน ไวเลท ขาดตั้งกล้อง ยังไม่เพียงพอกับการใช้งาน และยังขาดการซ่อมบำรุง การรักษาให้คงทนคงสภาพเดิม ด้านการแพร่ภาพออกอากาศ อุปกรณ์เครื่องส่ง-รับสัญญาณในปัจจุบันมีเพียงเครื่องเดียว ดังนั้นถ้าต้องออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมงจริงภายในปี 2552 นี้แล้ว อาจทำให้อุปกรณ์ที่มีพังชำรุดได้ เพราะไม่มีเครื่องสำรอง

สำหรับเทคโนโลยีการแพร่ภาพออกอากาศทาง NBT 15 พบว่ามีผู้ชมจำนวนน้อยแม้จะมีพันธมิตรสมาชิกเคเบิลท้องถิ่นที่ ทางกรมประชาสัมพันธ์ให้ลิขสิทธิ์ และเป็นพันธมิตรในเครือข่าย NBT ที่สามารถรับสัญญาณภาพได้ และนำมาเผยแพร่ให้กับผู้ชมโดยเรียกเก็บค่าสมาชิกรายเดือน โดยเฉลี่ยประมาณ 200-300 บาทต่อเดือนก็ตาม จึงต้องมีการหาพันธมิตรเพิ่มมากขึ้น และสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมยังมีการแพร่ภาพออกอากาศผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตทางเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com เพื่อขยายฐานผู้ชมให้มากขึ้น

แนวทางในการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในอนาคต

ในปัจจุบันทางคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา ต้องการให้มีการแพร่ภาพออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้ต้องมีการเร่งการผลิตรายการต่าง ๆ ให้มากขึ้น ซึ่งต้องยังคงรักษาคุณภาพของรายการ และความต่อเนื่องในการออกอากาศ และต้องเร่งการจัดซื้อจัดจ้างการผลิตรายการต่าง ๆ ให้เร็วขึ้น ซึ่งหมายถึงการเร่งทำงานของผู้เกี่ยวข้องในการจัดซื้อจัดจ้างด้วย เช่น ผู้ตรวจรับ คณะกรรมการ เลขานุการ เป็นต้น และที่สำคัญต้องติดต่อหาพันธมิตรทางการเมืองเพื่อนำเทปต่าง ๆ ที่หน่วยงานราชการนั้น ๆ มีเพื่อมาออกอากาศและประชาสัมพันธ์หน่วยงานนั้น ๆ

สัดส่วนของผังรายการ และการคัดเลือกประเภทรายการต่าง ๆ ลงผังรายการก็ดูที่กลุ่มเป้าหมาย ตามที่เราประชุมกัน ดูประเภทไหนเหมาะสมกับเวลาไหน กลุ่มเป้าหมายไหน และอันไหนที่ยังขาด การเมืองยังมีเปอร์เซ็นต์มาก ที่เหลือก็เฉลี่ย กันไป ก็ทำเพิ่มอย่างปี 53 เราก็ทำโครงการเพิ่มให้เปอร์เซ็นต์ด้านอื่นมันเฉลี่ยกันไป เพราะตอนนี้เนื้อหาเราเยอะ (ภาคผนวก ข สัดส่วนของรายการต่าง ๆ ในผังรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม) (ศิริพรรณ วณิชพันธุ์, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

โดยจะมีการทำวิจัยผู้ชมกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ทราบถึงทิศทางในการผลิตรายการ การจัดผังรายการ อนาคตจะมีการทำวิจัยในเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพว่าผู้ชมเป็นใคร อยู่ที่ไหน หรือชอบชมรายการอะไรบ้าง ซึ่งในอนาคตอันใกล้จะมีการทำวิจัยผู้ชมเกิดขึ้นโดยการร่วมมือกับจากกลุ่มงานข่าว และประเมินผลของสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาเป็นผู้ทำการประเมิน และวิจัยผู้ชม และจะมีการประชาสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้น

และต้องมีการเพิ่มงบประมาณที่เพิ่มมากขึ้น และยืดหยุ่นได้ มีการเพิ่มจำนวนคน เช่น การจัดจ้างพนักงานราชการและพนักงานจ้างเหมาเพิ่ม เพราะมีความรวดเร็วในการจัดจ้าง

มากกว่าการรับข้าราชการ มีการอบรมการทำงานทางวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ให้มากขึ้น และการทำงานเป็นที่มาให้มากขึ้นด้วย และเทคโนโลยีด้านการผลิต และการแพร่ภาพออกอากาศจะมีการเพิ่มมากขึ้น ทันสมัยมากขึ้น และอาจมีการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมให้กลายเป็นสถานีฟรีทีวี แต่ติดปัญหาในเรื่องการกำเนิดของ กสทช. ทำให้ต้องรอต่อไป

อยากให้สถานีโด่งดัง อยากให้ประชาสัมพันธ์เยอะ ๆ ให้คนรู้จักรายการของเรา ให้มีคนติดเรตติ้งกระชูด หวังไว้มากเลย ถ้าเป็นฟรีทีวียิ่งดี ก็อยู่ที่พวกเราแหละ ด้านการประชาสัมพันธ์ เราจะออกแบบกันยังไง ส่วนช่องฟรีทีวีที่ก็ขอไปยังผู้ใหญ่อยู่ตลอด มีปัญหาคลื่น มันต้องขอคลื่น มันก็ยาก ขอไปก็ยังไม่ได้เลย (ศิริพรรณ วณิชพันธ์ุ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

ตารางที่ 4.2

สรุปผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับกลาง

ประเด็น	ผู้บริหารระดับกลาง
นโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - ยึดถือตามนโยบายของผู้บังคับบัญชาทั้งคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์ รัฐสภาและผู้บริหารระดับสูง คือ เผยแพร่ความรู้ทางด้านการเมืองการปกครอง การทำงานของ สส สว. การถ่ายทอดสดการประชุมของรัฐสภา และการออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง ทางผ่านดาวเทียม Ku-band ช่อง NBT 15
การบริหาร โครงสร้าง การบริหาร การจัดองค์กร และการดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> - การบริหารระบบราชการ สังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร - มีการกระจายอำนาจ และรวมอำนาจในการบริหาร - ผู้บริหารระดับสูง คือ ประธานรัฐสภา ,เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ,รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผอ.สถานีวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์รัฐสภา (ยังไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง มีผู้ปฏิบัติราชการแทน) และคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา - ผู้บริหารระดับกลาง คือ ผอ.กลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ - ผู้บริหารระดับล่าง คือ หัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะ คือ คณะทำงานด้านการสร้างสรรค์งานโทรทัศน์ , คณะทำงานด้านกาประชาสัมพันธ์ , คณะทำงานด้านการผลิตข่าว , คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ , คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูล และห้องสมุดภาพ - ผู้ปฏิบัติกร คือ ข้าราชการระดับ 2-5 , พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชน - รับนโยบายโดยตรงจากผู้บริหารระดับสูง ในลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร และการประชุม

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้บริหารระดับกลาง
การบริหาร โครงสร้าง การบริหาร การจัด องค์กร และการ ดำเนินงาน (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> - รับนโยบายมาวางแผน คน เงิน เทคโนโลยี เพื่อการผลิตรายการ การจัดผังรายการ และการแพร่ภาพออกอากาศ - ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการทำงาน ของผู้บริหารระดับล่าง และผู้ปฏิบัติการ
ปัญหา และอุปสรรคใน การพัฒนาศถานีฯ	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรมีจำนวนน้อย บางคนขาดศักยภาพในการทำงาน ขาดความเชี่ยวชาญในวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ - งบประมาณมีจำนวนน้อยเมื่อต้องออกอากาศ 24 ชั่วโมง ติดขัดเรื่องกฎระเบียบ ขาดความคล่องทั้งเรื่อง คน และเทคโนโลยี - การผลิตรายการมีจำนวนน้อย ผลิตเองเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ,จ้างผลิตขาดความเข้าใจในเรื่องระบบงานรัฐสภา - บุคลากรขาดความเชี่ยวชาญและความเข้าใจในการบริหาร และผลิตรายการของงานวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริง และการทำงานเป็นทีม - ปัญหาในด้านการจัดผังรายการ คือไม่มีความรู้ที่เพียงพอในการจัดผังรายการด้านเทคโนโลยีในการผลิตรายการโทรทัศน์ และการออกอากาศ ไม่เพียงพอ ไม่มีเครื่องสำรอง ขาดความทันสมัยและการดูแลรักษาที่ดี
แนวทางการพัฒนาในอนาคต	<ul style="list-style-type: none"> - เร่งการผลิตรายการเองจัดจ้างเอกชนเพิ่มมากขึ้น และหาพันธมิตรหน่วยงานทางการเมือง เพื่อรองรับการออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมงให้มีความต่อเนื่อง - ทำวิจัยกลุ่มผู้ชมทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อพัฒนารายการ และผังรายการให้สอดคล้องกับผู้ชม - การเพิ่มงบประมาณที่เพิ่มมากขึ้น และยืดหยุ่นได้ - พัฒนาศักยภาพ และการเพิ่มจำนวนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญให้มีจำนวนมากยิ่งขึ้น - การพัฒนาศถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมให้กลายเป็นสถานีฟรีทีวี (Free Television) แต่ติดปัญหาในเรื่องการกำเนิดของ กสทช.

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับล่าง

การบริหาร โครงสร้างการบริหารงาน การจัดองค์กรและการดำเนินงานของสถานีวิจัย โทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียม

การรับนโยบายในลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร บันทึกรการประชุม มีมติการประชุม บันทึกรายชื่อ และมีการประชุมเพื่อมอบนโยบายจากผู้บริหาร รวมถึงการสื่อสารระหว่างบุคคล ด้วยกันเอง ทำให้การติดต่อสื่อสารภายในสถานีวิจัยโทรทัศนรัฐสภา มีทั้งรูปแบบการสื่อสารที่เป็นทางการ ยึดถือลำดับชั้น ผู้บังคับบัญชา และมีผู้ใต้บังคับบัญชา และมีการสื่อสารที่เป็นกันเองมีลักษณะพึ่งพาอาศัยกัน เป็นพี่น้องกัน เป็นครอบครัวเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อโครงสร้างการบริหารเป็นแบบระบบราชการทำให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ที่เป็นข้าราชการต้องการการสื่อสารในลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษรมากกว่าแบบปากเปล่า เพราะสามารถยืนยันคำสั่งต่าง ๆ ได้เพื่อความสะดวก ความโปร่งใสในการปฏิบัติตามคำสั่ง

และโครงสร้างในการบริหารปัจจุบันมีลักษณะดังนี้

ผู้บริหารระดับสูง คือ ประธานรัฐสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสถานีวิจัยกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศนรัฐสภา และคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศนรัฐสภา มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และแนวทางการดำเนินงาน การผลิตรายการ การจัดผังรายการ และการแพร่ภาพออกอากาศของสถานีฯ

ผู้บริหารระดับกลาง คือ ผู้อำนวยการกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน มีหน้าที่วางแผนควบคุม ดูแล ตรวจสอบ ประเมินผลกำลังเงิน คน และเทคโนโลยีของสถานีฯ

ผู้บริหารระดับล่าง คือ หัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะทำงาน ได้แก่ คณะทำงานด้านการสร้างสรรค์งานโทรทัศน, คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์, คณะทำงานด้านการผลิตข่าว, คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ, คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูลและห้องสมุดภาพ ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลงานที่ได้รับมอบหมายในคณะทำงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ (ภาคผนวก ข เอกสารบันทึกข้อความการมอบหมายงานขั้นต้นของเจ้าหน้าที่สถานีวิจัยโทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียม)

ปัจจุบันผู้บริหารในระดับล่างไม่ได้มีอำนาจในการบริหารจัดการคณะทำงานที่ตนเองรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ เป็นเพียงการทำงานร่วมกัน เป็นหัวหน้างานแต่มีฐานะที่เท่าเทียมกันกับผู้ปฏิบัติกร

ผู้ปฏิบัติการ คือ ข้าราชการระดับ 3-5, พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชน มีหน้าที่ดำเนินงานผลิตรายการโทรทัศน์ แพ้ภาพออกอากาศ

ผลจากการศึกษามีผู้บริหารระดับล่างจำนวน 3 คน คือ พบว่าโครงสร้างในการบริหาร ปัจจุบันไม่มีความเหมาะสมเพราะ มีความซับซ้อนในโครงสร้างการบริหารที่ต้องผ่านลำดับชั้น มากมาย ทำให้การปฏิบัติงานด้านการผลิตรายการ การผลิตข่าวมีความล่าช้าทำให้ขาดความรวดเร็วในการนำเสนอข่าว และการแข่งขันด้านแหล่งข่าวกับสถานีอื่น ๆ และผู้บริหารระดับกลาง สูง ก็ยังขาดความเข้าใจในเรื่องการดำเนินงานของสถานีฯ เช่น ลักษณะการทำงาน สวัสดิการ ต่างๆ เป็นต้น

และการจัดองค์กรก็ยังไม่มีความเหมาะสมด้วย เพราะคณะทำงานไม่มีอำนาจที่ชัดเจน และซ้ำซ้อนกันอยู่ ปัจจุบันเป็นการจัดองค์กรที่ไม่มีความเหมาะสมกับการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริง ควรมีการแยกฝ่ายบริหารออกมาจากฝ่ายผลิตรายการ และควรมีความชัดเจนในด้านการจัดองค์กรในฝ่ายต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสถานีวิทยุโทรทัศน์ มีฝ่ายเทคนิค, ฝ่ายผลิตรายการ, ฝ่ายตรวจสอบ, ฝ่ายจากฝ่ายอะไรต่าง ๆ เพิ่มเข้ามาให้มีลักษณะเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างเต็มรูปแบบ

เราติดอยู่ในระบบราชการถ้าจะบอกว่ามันมีปัญหาคงจะไม่ได้ แต่ถ้าในอนาคตเรามีโอกาสที่จะปรับโครงสร้าง เราจะต้องแยกออกไปว่า หน่วยงานนี้ทำด้านประชาสัมพันธ์ หน่วยงานนี้ทำด้านข่าว และก็มีผู้บริหารโดยตรงและก็ทำโดยเฉพาะในเรื่องนั้น ๆ แต่ปกตินี้คืองานทุกอย่างมันจะเป็นจุดศูนย์กลาง ที่ทุกคนจะต้องช่วยกันพอทำงานแล้วกลายเป็นว่าทุกอย่างต้องเบ็ดเสร็จในตัว (จิตตภา แก้วเปล่ง, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ กิตติพงษ์ เฉลิมศรีสุข นักวิชาการโสตทัศนศึกษา 7

ดังนี้

เมื่อโครงสร้างลำดับชั้นเยอะ มันก็ทำให้งานช้า ยกตัวอย่างเช่น จะไปถ่ายทำรายการข้างนอก ก็ต้องขอ บางครั้งถ้ามันด่วน มันน่าจะยืดหยุ่นได้ ไม่จำเป็นต้องขอทุกครั้ง เพราะเราทำรายการบางครั้งมันต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง อย่างเช่นแขกนัดวันนี้ บางครั้งมารอหนังสือ เอกสารอนุมัติที่มงาน แขกรับเชิญในการบันทึกเทปรายการอยู่ไม่ได้ ก็ต้องไป มันเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนด้วยใจ งานประสานมันต้องแม่นยำมาก การทำข่าวการผลิตรายการมันต้องช่วงชิง ผู้ร่วมรายการบางที่ที่ต้องไว (กิตติพงษ์ เฉลิมศรีสุข, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

และสอดคล้องกับแนวคิดของพิชณู จารีย์พันธ์ นักวิชาการโสตทัศนศึกษา 7 ที่ได้กล่าวไว้ว่า

ส่วนของผู้บริหารเองบางทีก็ยังไม่เข้าใจในส่วนของผู้บริหารที่เพราะงานที่วิเป็นงานที่ไม่เหมือนกับงานเอกสารประจำ เช่น สวัสดิการต่างๆ ค่อนข้างขาดการดูแลเท่าที่ควร แม้กระทั่งกองคลังเองยังไม่เข้าใจในรูปแบบการผลิตรายการทีวีเลยในเรื่องของการบริหารจัดการ เรื่องรถ เรื่องเจ้าหน้าที่ของเราที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่ เรื่องพนักงานที่เราจ้างมา ทำไมเค้าอยู่โอไม่ได้ ทำงานนอกเวลาราชการไม่ได้ เค้าไม่มีค่าตอบแทน เค้าก็ไม่อยู่ เดินทางต่างจังหวัดก็ไปไม่ได้เพราะเบิกอะไรไม่ได้มันติดระเบียบในส่วนของการเยอะพอสสมควร (พิชณู จารีย์พันธ์, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2552)

และผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับล่างจำนวน 2 คน คือ รัตติญา บุญสูง และภคมน ทิพย์โกศัย พบว่าโครงสร้างในการบริหารปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว เพราะมีความชัดเจน สามารถปฏิบัติตามระบบราชการได้ เพราะตนเองเป็นข้าราชการก็ต้องปฏิบัติตามนโยบายและตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีอยู่

“โครงการในการบริหารปัจจุบันนี้ก็ไม่ได้ขาดตกบกพร่องที่ตรงไหน เพราะมีความชัดเจนแล้ว เราเป็นข้าราชการต้องยอมรับในข้อนี้” (ภคมน ทิพย์โกศัย, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

ซึ่งมีความคิดเห็นเดียวกับรัตติญา บุญสูง นักวิชาการโสตทัศนศึกษา 7 ที่ได้กล่าวว่า ต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่ในสายงานที่ตนรับผิดชอบอยู่แล้ว นั่นคือการทำห้องสมุดภาพ ปัจจุบันสามารถทำงานได้ในระดับเก็บภาพ มีสต็อกไม่มากเท่าไร ส่วนใหญ่ดึงจากรายการอื่น ๆ มา และโครงสร้างในการบริหารปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว เพราะ แยกสายงานการรับผิดชอบงานกันอย่างชัดเจน (รัตติญา บุญสูง, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2552)

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

การบริหารงาน

ปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญ ได้แก่ ในการบริหารงานไม่มีการกระจายอำนาจในการบริหารตามลักษณะของหัวหน้าคณะทำงานที่ได้รับการมอบหมายมาเลย เพราะอำนาจการบริหารจะอยู่ที่ผู้บริหารระดับกลางเท่านั้น และมีฐานะเท่าเทียมกันกับผู้ปฏิบัติกรภายในคณะทำงานเดียวกัน และต้องอยู่ภายใต้ระเบียบของราชการทำให้เกิดการปฏิบัติงานที่ล่าช้า ต้องผ่านลำดับชั้นเยอะ

ซึ่งมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกับคุณภคมล ทิพย์โกศัย ผู้จัดรายการ 7 ดังนี้

“ไม่มีอำนาจในทางบริหาร เลยไม่ต้องติดตามตรวจสอบใคร หรือ เรื่องอะไรทั้งนั้น แค่รับผิดชอบในหน้าที่ของตัวเอง ใครมีอะไรให้ช่วยก็ช่วยเหลือกันไปทำงานดำเนินไปได้ลุล่วงไปได้”
(ภคมล ทิพย์โกศัย, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

เช่นเดียวกับคุณกิตติพงษ์ เฉลิมศรีสุข นักวิชาการโสตทัศนศึกษา 7 ที่แสดงความ
คิดเห็นว่า

ก็ทำตามสายผู้บังคับบัญชา แต่โครงสร้างปัจจุบันยังไม่ชัดเจน เป็นโครงสร้างที่เราร่าง
ขึ้นเอง โดยคนที่เซ็นอำนาจระดับ ผอ. สำนักไม่ชัดเจน ในเรื่องการทดลองการทำงาน
และอำนาจยังไม่ชัดเจน เพราะ เราเป็นหัวหน้าคณะทำงาน มันมีพนักงานข้าราชการ
เข้ามาด้วย ก็ต้องไปขึ้นกับ ผอ. กลุ่มงานด้วย การทำงานมันก็ไม่ชัด ถ้าไม่มีอำนาจชัด
การควบคุมบริหารมันก็ไม่ชัดเจน การบังคับบัญชาเข้าไปตรวจสอบหรือประเมินผล
ได้ พอเราไม่มีอำนาจตรงนี้ การที่เราจะเข้าไปล้วงลูกงาน หรือทำให้งานเดินมันก็ช้า
(กิตติพงษ์ เฉลิมศรีสุข, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

ซึ่งแนวคิดทั้งสอง สอดคล้องกับคุณจิตาภา แก้วเปล่ง ผู้จัดรายการ 7

ยังไม่ชัดเจน เราสั่งการอะไรไปเขายังไม่รับฟังเท่าไร เพราะเราเป็นแค่ระดับชั้นต้น มัน
เป็นเหมือนว่างานเป็นเราทำเองซะส่วนใหญ่...เรายังยึดติดระบบราชการมากเกินไป
ทำอะไรต้องผ่านขั้นตอนสายงาน ซึ่งบางอย่างเราตัดสินใจได้ แต่ไม่กล้าที่จะตัดสินใจ
เพราะเราต้องบอกผู้บังคับบัญชา (จิตาภา แก้วเปล่ง, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

บุคลากร

สถานีฯ ขาดแคลนในด้านบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ และบุคลากรที่มีอยู่ก็ขาด
ความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์

ที่นี่ยังใช้ระบบอุปถัมภ์ มีเส้นสายในการเข้ามาทำงาน และยังสั่งการ และการตรวจไม่
เด็ดขาด ลักษณะที่ว่าเขายังส่งสาร บางทีบางคนที่ไม่ทำงาน ยังมีการใช้ระบบ
อุปถัมภ์เข้ามาช่วยค้ำจุนให้เด็กมีกำลังใจ แต่จริง ๆ ถ้าเป็นเรื่องของเอกชนจะไม่ได้
เลย ระบบราชการไม่ผิดวินัยก็จะไม่ร้ายแรง แต่บางทีมันจะก่อให้งานเสียระบบ
เหมือนกัน (จิตาภา แก้วเปล่ง, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

งบประมาณ

ปัญหาในด้านงบประมาณในปัจจุบันยังไม่เพียงพอกับการบริหารในด้าน การเพิ่ม
จำนวนบุคลากร การให้สวัสดิการในการทำงานล่วงเวลา (โอที) การเพิ่มจำนวนอุปกรณ์ในการ
ทำงานและการผลิตรายการ และการปรับปรุงสถานที่ในการทำงานของเจ้าหน้าที่สถานีฯ และ

งบประมาณในการผลิตรายการแต่ละรายการ และความคล่องตัว และยืดหยุ่นในการใช้จ่าย เช่น ด้านการซื้ออุปกรณ์ประกอบฉาก และการที่ไม่สามารถมีการใช้เงินในกองถ่ายได้เหมือนกับการผลิตรายการโทรทัศน์ทั่วไปหรือที่เรียกว่า สวัสดิการกองถ่าย เงินงบประมาณยังมีผลต่อการผลิตรายการให้มีความคิดสร้างสรรค์ ความน่าสนใจดึงดูดผู้มากขึ้น

นอกจากเงินงบประมาณของสถานีจะมีจำนวนที่จำกัดแล้ว ยังขาดความต่อเนื่องอีกด้วย ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการต่าง ๆ ภายในสถานี

อย่างงบประมาณตั้งไว้ก่อนได้ แต่ก็จะต้องจบไปเป็นปี ๆ อย่างโครงการตั้งไว้แล้วแขวนไว้ก่อน และค่อยนำเสนอบริษัทหน้าได้ แต่ส่วนมากพอโครงการไหนถูกล้มก็จะไม่เก็บแล้ว ก็จะถูกโยกทิ้งไป อย่างที่แต่ก่อนอยู่เสวนาไปครั้งหนึ่ง ครั้งที่สองก็ได้ไป แต่ครั้งที่สามงบไม่พอที่ถูกตัด ปี 2552 ไม่ได้ไป แต่ในปี 2553 ก็ก็ขอไปใหม่ มันทำให้ขาดความต่อเนื่องเพราะเป้าหมายจริง ๆ เราจะไป 8 เขตการศึกษา แต่ไปได้แค่ 2 เขต ถามว่าเขามองเราว่าที่เราไปทำเสวนานี้ได้ประโยชน์ไหม เราเชื่อว่าเราได้ประโยชน์ เพราะผลตอบรับดี (จิตภา แก้วเปล่ง, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

เทคโนโลยีในการผลิตรายการและการแพร่ภาพออกอากาศ

ปัญหาในด้านอุปกรณ์ เทคโนโลยีไม่มีความเพียงพอกับการผลิตรายการทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ เพราะมีอุปกรณ์เพื่อใช้ภายในสำนักงาน เช่น คอมพิวเตอร์ โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องส่งเอกสาร ซึ่งมีสาเหตุมาจากสถานที่ในการทำงานคับแคบ ไม่เหมาะสม และเพียงพอกับบุคลากร

เนื่องจากสถานที่มันคับแคบ คือ ต้องแบ่งปันกันนั่งบ้าง คือมันยังไม่มีความสุขในเรื่องโต๊ะ ในเรื่องการทำงาน แต่เราก็เข้าใจว่ามันมีแค่นี้จะอย่างไร เราก็ต้องตัดปัญหาเรื่องนี้ออกไป มันไม่มีที่นั่งทำได้ แต่ถ้าถามว่ามันก็เป็นอุปสรรคในการทำงานเหมือนกัน อย่างโต๊ะเราสมมติเราทำงานเราไม่มีคอมใช้เอง เราก็ต้องขอใช้หน่อยนะมันเป็นเครื่องหลวงแต่ว่ามันเป็นโต๊ะคนอื่นไป (จิตภา แก้วเปล่ง, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

ด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ เช่น กล้อง ไมโครโฟน ไรเลท ขาดกล้อง ยังไม่เพียงพอกับการใช้งาน และยังขาดการซ่อมบำรุง การรักษาให้คงทนคงสภาพเดิม ด้านการแพร่ภาพออกอากาศ อุปกรณ์เครื่องส่ง-รับสัญญาณในปัจจุบันมีเพียงเครื่องเดียว ดังนั้นถ้าต้องออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมงจริงภายในปี 2552 นี้แล้ว อาจทำให้อุปกรณ์ที่มีพังชำรุดได้ เพราะไม่มีเครื่องสำรอง

“Hardware เครื่องมือที่มีอยู่สถานีวิจัยวิทยุโทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียมมีอย่างจำกัด อุปกรณ์ส่วนหนึ่งใช้มาประมาณ 10 กว่าปีแล้ว อุปกรณ์มันก็เริ่มเสื่อมไปบ้างก็ต้องการของใหม่ที่มีคุณภาพมาทดแทน ซึ่งก็ขอไปแล้วแต่ก็ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่าที่ควร” (พิชณู จารีย์พันธ์, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2552)

ซึ่งมีความคิดเห็นที่เพิ่มเติมในเรื่องเทคโนโลยีของ ภาคมล ทิพย์โกศัย ผู้จัดการรายการ 7
ดังนี้

“เทคโนโลยีพัฒนาทุกวินาที ทุกนาที่ ของที่เราใช้ในวันนี้ก็ล้ำสมัยในวันรุ่งขึ้นก็ต้องปรับ พัฒนาก้าวตามให้ทันเทคโนโลยี ไม่เช่นนั้นเราก็ล้าหลัง ยิ่งถ้าเรื่องของชาวที่แข่งกันด้วยความฉับไวแล้ว ก็ต้องพึ่งเทคโนโลยีเป็นสำคัญ” (ภาคมล ทิพย์โกศัย, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

และเทคโนโลยีการแพร่ภาพออกอากาศผ่านดาวเทียมในระบบ Ku-band ทำให้เป็นการผลักราคาใช้จ่ายในการติดตั้งจานดาวเทียมให้กับผู้ชมของสถานีวิจัยวิทยุโทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียม และทำให้เกิดการเข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้น้อย

และเรื่องสถานที่การทำงานและการออกอากาศเป็นปัญหาที่สำคัญของสถานีฯ คือ มีเนื้อที่ที่จำกัดมากไม่เพียงพอกับจำนวนบุคลากร อุปกรณ์ การจัดเก็บเทป ฉากต่างๆ คือตั้งอยู่ที่อาคารสโมสรรัฐสภา ชั้น 2 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภา มีจำนวน 2 ห้อง กล่าวคือปัจจุบันมีการผลิตรายการที่เป็นทั้งการทำรายการสด และทำการบันทึกเทปรายการที่ต้องใช้สตูดิโอจำนวน 6 รายการ แต่มีเพียง 1 สตูดิโอเท่านั้น ทำให้การดำเนินงานต้องล่าช้า เพราะไม่สามารถถ่ายทำรายการได้พร้อม ๆ กัน และขาดความคล่องตัวในการจัดฉากรายการที่จะต้องบันทึกเทปรายการต่อไปเพราะต้องรอให้อีกรายการหนึ่งบันทึกเทปเสร็จก่อน จึงมีปัญหาในเรื่องของการจัดสรรเวลาการใช้สตูดิโอบันทึกเทป หรือการผลิตรายการสด

การผลิตรายการและผังรายการ

ความเป็นอิสระ และความคล่องตัวในการสร้างสรรค์ผลิตรายการต่างๆ ในปัจจุบันมีความเป็นอิสระก็มีทั้งในด้านความคิด การสร้างสรรค์รายการ การทำงานในด้านอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย แต่ก็อยู่ภายในขอบเขตของงานราชการไม่สามารถคิดรูปแบบรายการที่หวือหวา หรือแหวกแนวได้ ต้องมีเนื้อหาในรูปแบบรายการที่เกี่ยวข้องกับงานของรัฐสภาเท่านั้น

แต่ยังขาดความคล่องตัว ที่สืบเนื่องมาจากเงินงบประมาณทำให้มีปัญหาในการผลิต เช่น การคัดเลือกพิธีกรจากช่องฟรีทีวี เสื้อผ้าของพิธีกร ฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น

และยังขาดความอิสระและคล่องตัวในเรื่องการจัดจ้างเอกชนเป็นผู้ผลิต เพราะต้องยึดถือข้อปฏิบัติและลักษณะการดำเนินการดังนี้ คือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำหนด TOR การ

จ้าง ขั้นตอนการเปิดซอง ตอบรับ ต้องมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยต้องมีบุคคลที่เป็นกลาง มาร่วมดำเนินการ โดยการเลือกเอกชนที่มาผลิตรายการต้องมีคุณลักษณะ ด้านราคาก็จะต้องต่ำสุด และคุณสมบัติของแต่ละบริษัทจะต้องถูกต้องตามที่คณะกรรมการเปิดซองที่ตั้งไว้ ตามมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ ดูว่าเขาเคยผลิตที่ไหนมาก่อน มันจะกำหนดในรอบแรกของ TOR ว่าบริษัทที่มาประมูลจะต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ตั้งไว้ จากคุณสมบัติดังกล่าวทำให้ผู้จัดรายการหรือเจ้าของโครงการจัดจ้างเอกชนเป็นผู้ผลิตรายการต่าง ๆ ภายในสถานี ไม่สามารถเลือกผู้ผลิตเอกชนที่ถูกต้องใจสามารถสร้างสรรค์รายการได้ดีมาก เพราะต้องคัดเลือกบริษัทจากเงื่อนไขที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งถือเป็นกฎระเบียบของทางราชการที่ต้องเลือกผู้ผลิตรายการที่มีค่าใช้จ่ายที่ต่ำที่สุด แต่บางครั้งอาจจะไม่ใช่ผู้ผลิตรายการที่ดีที่สุด

ดังนั้นการจัดจ้างเอกชนเป็นผู้ผลิตมีข้อดี คือได้แนวความคิด ไอเดียจากครีเอทีฟข้างนอกที่มีความชำนาญในการสร้างสรรค์งาน มีไอเดียใหม่ ๆ เพื่อจะได้รูปแบบงาน การนำเสนอแบบใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาให้สถานี มีความหลากหลายในด้านรายการมากขึ้น แต่ถ้าเป็นข้อเสีย คือ คนส่วนใหญ่มีความเข้าใจลักษณะของงานฝ่ายนิติบัญญัติว่าเหมือนกับฝ่ายบริหาร ซึ่งในความเป็นจริงแล้วไม่ใช่ ทำให้เอกชนที่มารับผลิตรายการ หรือ Out Source จะไม่มีความเข้าใจในระบบงานนิติบัญญัติที่ถูกต้อง ทำให้ผู้ควบคุมดูแลการผลิตของสถานีต้องเสียเวลาในการปรับแก้บทโทรทัศน์ ซึ่งทำให้เกิดความล่าช้าในการผลิตรายการ

การจ้างผลิตมันก็มีข้อดีว่า มันได้ไอเดียจากครีเอทีฟข้างนอกที่เขาทำงานเก่ง ๆ สร้างสรรค์เก่ง ๆ ก็จะได้รูปแบบงานใหม่ ๆ อย่างเราผลิตเองก็จะคิดอยู่แค่ว่าผลิตแบบนี้ ก็จะเหมือนเดิม ๆ อยู่อย่างนี้ ด้านการผลิตเขาโอเค แต่เรื่องเนื้อหาบท จะมีปัญหาว่าถูกแก้มาก (จิตภา แก้วเปล่ง, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

และการผลิตรายการในปัจจุบันต้องมีการเร่งการผลิตทั้งเจ้าหน้าที่ของสถานี และการจัดจ้างเอกชน เพราะมีนโยบายให้แพร่ภาพออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง การแพร่ภาพเพียงช่วงเวลา 8.00-22.00 น. และยังไม่สามารถผลิตรายการต่าง ๆ ที่ให้ความรู้ในด้านการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยได้เต็มช่วงเวลาดังกล่าว จึงต้องนำรายการที่ออกอากาศไปแล้วมารีรันซ้ำ

การเมือง

การเมืองเป็นส่วนที่มีความสำคัญในการกำหนดนโยบายและทิศทางในการดำเนินงานภายในสถานี เพราะเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง นโยบายการบริหารของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมก็มีการเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นเดียวกัน เพราะนักการเมืองที่

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา ซึ่งถือเป็นผู้กำหนดนโยบาย ควบคุมดูแลการดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบรัฐบาล ก็จะมีการเปลี่ยนตัวบุคคลในคณะกรรมการของบอร์ดด้วย

เราเริ่มต้นมาแค่สองปีแค่นั้นเอง ถ้าจะพัฒนาต่อไปในอนาคตให้ก้าวหน้าขึ้นต้องได้รับการอนุมัติจากฝ่ายรัฐบาลและนักการเมืองซึ่งต้องเห็นคุณค่าตรงนี้ด้วยที่จะประชาสัมพันธ์ไม่ใช่อื่นไกลเลยคือประชาสัมพันธ์งานของสมาชิกเองนั่นแหละ แต่ฝ่ายนักการเมืองยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญตรงนี้เท่าที่ควร พอมีงานที่ต้องประชาสัมพันธ์สมาชิกก็เลือกที่จะไปขอให้ช่อง 9 หรือช่อง 11 (พิษณุ จารีย์พันธ์, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2552)

และการนำเสนอข่าวสาร การผลิตรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ จะคำนึงถึงความเป็นกลาง ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอยู่แล้ว และตั้งแต่ดำเนินงานของสถานีตั้งแต่ ปี 2549 จนถึงปัจจุบันปี 2552 ฝ่ายการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องของการกำหนดนโยบายเท่านั้น ยังไม่ได้มีการแทรกแซงด้านอื่น ๆ แต่อย่างใด

การเมืองมันมีผลอยู่แล้ว แต่ในเมื่อนโยบายเราถูกต้องชัดเจน การเมืองก็มาทำอะไรเราไม่ได้ เรามีหลักอยู่แล้ว ถ้าโครงสร้างเราเป็นหลักที่ถูกต้อง และมันดีอยู่แล้วก็ต้องเดินตามสายนี้ หรือถ้าการเมืองมาแรง ก็ให้เขาไปแก้มัน มันติดขัดอะไร ถ้าเขาแก้ได้เราก็ปฏิบัติตามได้ (กิตติพงษ์ เจริญศรีสุข, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

กฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ

ปัญหาในด้านกฎระเบียบ กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับประกอบกิจการวิทยุโทรทัศน์ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการผลิตรายการโทรทัศน์ และการดำเนินงานในหน้าที่ต่าง ๆ ภายในสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม เพราะกฎระเบียบทำให้ การบริหารจัดการในปัจจุบัน ขาดความคล่องตัวในเรื่องการกำหนด อนุมัติงบประมาณ คัดเลือกบุคลากร สวัสดิการ และการผลิตรายการต่าง ๆ ดังนี้

เราไม่สามารถมีสปอนเซอร์ได้เพราะเราถูกจำกัดด้วยระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย เพราะกฎหมายไม่ได้เปิดทางให้เรานะ ว่ารายการเรามีสปอนเซอร์ได้ มันก็สามารถเลี้ยงตัวเองได้ ทุกวันนี้ถามว่าเราเบิกโทยากไหม เบิกยาก น้องเขาทำงานเสาร์อาทิตย์ ก็ต้องให้เงิน ระเบียบทางราชการไม่สามารถที่จะมาดูแลตัวเองได้ ถ้ายังอีก

หน่วยอนาคตจะออกอากาศ 24 ชม. ถามว่าจะเปิดโอทีกันยังไง (จิตาภา แก้วเปล่ง, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

แนวทางในการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียมในอนาคต

การบริหารงาน

มีความต้องการให้มีการกระจายอำนาจในด้านการควบคุมดูแลบุคลากร เทคโนโลยี และงบประมาณภายในคณะทำงานที่ตนเองมีความรับผิดชอบ และควรมีการพัฒนาในด้านการดำเนินงานที่ชัดเจน แบ่งแยกหน้าที่กันอย่างชัดเจน และการทำงานอย่างเป็นทีมเพิ่มมากขึ้น

อนาคตก็ต้องพัฒนาให้เป็นระบบที่ชัดเจน ใครมีหน้าที่อะไรก็ต้องทำตามหน้าที่ ไม่ใช่คน ๆ หนึ่งทำทุกหน้าที่ จนแยกไม่ออกแล้วว่าหน้าที่นี้จริง ๆ คือทำอะไร อะไรคือหลักของงานในหน้าที่นี้ ตำแหน่งนี้ งานรองคืออะไร ต้องแยกให้ได้ชัดเจน โดยควรมีการทำงานเป็นทีมด้วย ถ้าเป็นรูปธรรมเลย คือ ทุกคนต้องช่วย ๆ กันผลักดันให้เกิดในสิ่งที่ควรจะเป็น และอยากเห็นสถานะฯ เป็นอย่างไรก็ช่วยผลักดันกันให้เกิดสิ่งนั้น คงต้องร่วมมือกัน ไม่ใช่ใครคนใดคนหนึ่ง (ภคมล ทิพย์โกศัย, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

โครงสร้างการบริหารงาน และการจัดองค์กร

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับกลางจำนวน 5 คน พบว่ามีจำนวน 3 คนที่มีความคิดเห็นว่าควรมีการปรับปรุงโครงสร้างในการบริหารงาน และการจัดองค์กร ดังนี้

จิตาภา แก้วเปล่ง ผู้จัดการรายการ 7 ต้องการให้มีการแยกตัวออกจากเป็นกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ มาเป็นสำนักหรือสถานีวิทยุโทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียม และมีรายได้จากการโฆษณาเพื่อการจัดการภายในสถานะฯ อย่างเบ็ดเสร็จ และไม่ต้องใช้งบประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อยากแยกตัวออกไปจากสถานีวิทยุ ก็อยากเป็นของเราเอง มีสร้างแบบอาณาจักรของเรา แบบตึก UBC อย่างนี้ ชั้นนี้ตัดต่อทั้งชั้น ชั้นนี้ทำกราฟิกทั้งชั้น อันนี้เป็นห้องสตูดิโอทั้งชั้น...และสถานะฯ เราให้มีรายได้ พี่ว่าถ้ามันมีโฆษณาเข้ามานะ หาสปอนเซอร์ได้แต่ต้องเข้าค้ำให้หมด แต่ว่าค้ำนี้ ไม่ได้หมายความว่าเข้าค้ำใหญ่ นะ คือค้ำของสำนักงานเรา และเราเก็บมาเอง และก็มาบริหาร ไม่ต้องไปของบของสำนักงานประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (จิตาภา แก้วเปล่ง, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

กิตติพงษ์ เฉลิมศรีสุข ได้กล่าวว่า “ต้องการให้มีการพัฒนาในด้านโครงสร้างขององค์กรในระบบราชการเหมือนเดิม แต่ต้องมีการปรับการทำงานให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น และมีการแบ่งฝ่าย หรือคณะทำงานออกมาอย่างชัดเจน ฝ่ายบริหารแยกตัวออกมาจากฝ่ายสร้างสรรค์รายการ”

สำหรับการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในด้านของการจัดองค์กรในฝ่ายต่าง ๆ ของสถานีที่กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับกลาง คือ พิษณุ จารีย์พันธ์ แสดงความคิดเห็นว่า

ให้มีฝ่ายต่าง ๆ เช่น งานบริหาร ซึ่งแยกออกเป็นอิสระ ทั้งงานบริหารบุคลากรทุกอย่าง, ส่วนของงานผลิตรายการ ซึ่งแบ่งเป็นผลิตนอกสถานที่ และในสถานที่ รวมถึงงานประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ด้วย, ส่วนของงานข่าว ซึ่งจะแยกเป็นอิสระ เช่น ทีมข่าวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทีมข่าวของสมาชิกวุฒิสภา, งานเทคนิคแบ่งเป็น Indoor กับ Outdoor และส่วนของห้องสมุดภาพ คือเป็นเหมือนห้องสมุดเลยคือเก็บรวบรวมโดยแยกส่วนของผลิตรายการส่วนของข่าวให้ชัดเจน สถานีทุกสถานีมันก็ไม่พ้นจากงานหลัก ๆ 5 ฝ่ายที่กล่าวมา (พิษณุ จารีย์พันธ์, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2552)

งบประมาณ

มีความต้องการให้มีการพัฒนาทางด้านงบประมาณให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นสอดคล้องกับการดำเนินงานภายในสถานีฯ เช่น การจัดซื้ออุปกรณ์ การจัดจ้างเจ้าหน้าที่สวัสดิการที่เหมาะสม และความคล่องตัวในการใช้จ่ายมากยิ่งขึ้นโดยการเพิ่มช่องทางในการดึงงบประมาณที่ง่ายขึ้น เช่น การตั้งเงินงบประมาณเบ็ดเตล็ดมาใช้เพื่อจัดการบริหารสถานีฯ เช่น เมื่ออุปกรณ์ไม่เพียงพอ ต้องมีการจัดเช่าจากภาคเอกชนเพื่อนำมาผลิตรายการให้สามารถแพร่ภาพออกอากาศ หรือในด้านการสร้างสรรค์รายการให้นำสนใจดึงดูดผู้ชม และสำหรับการแก้ปัญหาในเรื่องความต่อเนื่องของงบประมาณผู้ผลิตรายการหรือเจ้าของโครงการต้องมีการนำเสนอเงินงบประมาณในทุก ๆ ปีงบประมาณ เพื่อให้คณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภาพิจารณา

“พี่อยากให้มีเงินเบ็ดเตล็ดที่จับต้องได้ และมีความยืดหยุ่นมากกว่านี้ เช่น เมื่อต้องการเงินด่วน เช่ากล้องด่วนให้สามารถใช้เงินตรงนี้ได้เลยซึ่งอาจจะอยู่ที่ ผอ.กลุ่มงานฯ ก็ได้ ไม่ต้องไปทำบันทึกข้อความรออนุมัติกับกองคลัง ทำไปก่อน แล้วค่อยเคลียร์กันทีหลัง”

(รัตติยา บุญสูง, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2552)

บุคลากร

มีความต้องการให้เพิ่มจำนวนผู้เชี่ยวชาญในการผลิตรายการโทรทัศน์ให้มากยิ่งขึ้น เช่น การคัดเลือกพนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชนให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อมารับการเขียนบทโทรทัศน์ กำกับรายการต่าง ๆ ช่างภาพ นักข่าว เพื่อการผลิตรายการโทรทัศน์ และผลิตข่าวให้คุณภาพ และความเร็วเพิ่มมากขึ้น และต้องการพัฒนาในด้านการเพิ่มศักยภาพทางด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ให้มากขึ้น

คนก็ต้องไปฝึกทักษะให้เขาเก่งขึ้นมา แต่สิ่งที่เขารับผิดชอบ ภาระงาน ให้เป็นจุด ๆ อย่างคนนี้อาจเขียนบท เราก็ต้องทำให้เขามีศักยภาพในการเขียนบทมากขึ้น คนนี้อาจเป็นพิธีกร เราก็ไม่ต้องให้งานอื่นเขา ให้เขาเก่งทางด้านพิธีกร ให้ตรงสายไปเลย ไม่ต้องมาทำหลายอย่างในเวลาเดียวกัน แทนที่เขาจะไปฝึกหรือเป็นพิธีกรให้เก่งกว่านี้ ฉลาดกว่านี้ บางทีเขานี้อยู่ ก็ไปทำอันนั้น ทำอันนี้ มันไม่ใช่แล้ว (จิตภา แก้วเปล่ง, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

“เจ้าหน้าที่ของเราต้องได้รับการอบรมในวิชาชีพนั้น เช่น ผลิตรายการโทรทัศน์ สมัยใหม่กับหน่วยงานภายนอกที่มีประสบการณ์ สอนด้านนั้นตรง ๆ” (รัตใจยา บุญสูง, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2552)

เทคโนโลยีการผลิตและการแพร่ภาพออกอากาศ

เทคโนโลยีด้านการผลิตต้องมีการจัดซื้อเพิ่มเพื่อรองรับการปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบาย 24 ชั่วโมงของผู้บริหาร แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีปัญหาในด้านสถานที่อุปกรณ์ที่มีขนาดใหญ่จึงต้องชะลอการจัดซื้อ เช่น ทำให้ชะลอการจัดซื้ออุปกรณ์ในการจัดทำห้องสมุดเทพ และการจัดสรรเนื้อที่สำหรับห้องสมุดเทพก็ไม่เพียงพอ และไม่เพียงพอเท่าที่ควรเพราะขนาดของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมที่มีขนาดเล็ก ไม่เพียงพอกับปริมาณของบุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีการผลิตรายการ การแพร่ภาพออกอากาศ

และสำหรับเทคโนโลยีการแพร่ภาพออกอากาศนั้นควรมีการกำหนดทิศทางการแพร่ภาพออกอากาศให้มากยิ่งขึ้น เช่น แพร่ภาพผ่านระบบ C-band, เคเบิลท้องถิ่น, เคเบิลทีวีช่อง True Vision หรือการเปลี่ยนระบบการแพร่ภาพจากระบบดาวเทียมเป็นช่องฟรีทีวี

บอร์ดกำลังจะผลักดันให้ทีวีสภาคู่ในสมาชิกเคเบิลท้องถิ่น ซึ่งเคเบิลท้องถิ่นมีสมาชิกที่รับชมมีอยู่ทั่วประเทศประมาณล้านกว่าคนแล้ว และวิธีที่สองคือว่า ปัจจุบันทีวีสภาคู่ระบบ KU-Band อย่างเดียว เราจะส่งด้วย C-Band ด้วย ก็จะมีคนชมเพิ่มขึ้นอีก อีกแนวทางหนึ่งที่กำลังติดต่อประสานงาน ช่อง True Vision ใช้งานแดง

และก็ใช้ดาวเทียมดวงเดียวกับเรา เขายังไม่เอาทีวีสภาคั้นไปอยู่ในแพ็คเกจเขา ถ้าเราติดต่อให้เขานำทีวีสภาคั้นไปได้ เราจะเพิ่มคนชมได้อีกประมาณล้านกว่าคน

(กิตติพงษ์ เฉลิมศรีสุข, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

และมีการประชาสัมพันธ์ในช่องทางอื่นๆเพิ่มมากขึ้น เช่น มีการจัดโครงการเสวนา “เพื่อสร้างพันธมิตรวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในส่วนภูมิภาค” ซึ่งจัดมาแล้ว 2 ครั้ง เพื่อการประชาสัมพันธ์สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภากับเคเบิลท้องถิ่นต่าง ๆ ในจังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดชลบุรี และต้องการให้สถานีฯมีการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีด้านการแพร่ภาพออกอากาศ เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ (mobile TV) และเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com

และสถานที่ที่ต้องมีการพัฒนา เพราะปัจจุบันไม่สามารถพัฒนาได้จากอาคารเดิม เพราะจะมีการในด้านการสร้างอาคารสถานีใหม่อาคารใหม่ของรัฐสภา ที่อาจจะมีการขึ้นที่ โรงเรียนโยธินบูรณะ ถ.เกียกกาย เขตสามเสน กทม. ต่อไป

อาคารสถานที่ซึ่งก็เสนอโครงสร้างใหม่ไปก็คือแยกเป็นอิสระในส่วนของสถานีโทรทัศน์รัฐสภาที่สร้างเป็นอาคารไปเลย แล้วก็รับสัญญาณจากฝ่ายใดก็ตามส่วนหนึ่งในการถ่ายทอดสัญญาณออกไปซึ่งอาคารหนึ่งอาคารก็จะแบ่งเป็น 5 ชั้นคือชั้น 1-3 จะเป็นส่วนของโทรทัศน์รัฐสภา และชั้นที่ 4-5 เป็นของวิทยุรัฐสภา

(พิษณุ จารีย์พันธ์, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2552)

กฎหมาย กฏระเบียบ และข้อบังคับ

ในการประชุมภายในผู้บริหารระดับสูง ควรแก้ไขปัญหาด้านกฏระเบียบต่าง ๆ เช่น การอนุมัติงบประมาณ การคัดเลือกบุคลากร สวัสดิการต่าง ๆ เป็นต้นเพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างเต็มรูปแบบ และมีหลาย ๆ ฝ่าย เช่น ผู้บริหารระดับสูง คณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภาพยายามที่จะผลักดันให้สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่ หรือการแปลงสภาพเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่รับได้โดยตรง (Free Television) เพื่อสามารถเข้าถึงประชาชนได้ในวงกว้างมากกว่าระบบการแพร่ภาพผ่านดาวเทียม ทำให้มีการสร้างแนวทางนำร่องในการปฏิรูประบบการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ดังนี้

มาตรา 10 วรรค (ค) ใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์โดยใช้คลื่นความถี่เพื่อให้บริการสาธารณะประเภทที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่าง รัฐสภากับประชาชน การกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมสนับสนุนในการเผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบบ

ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บริการข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ สาธารณะ แก่คนพิการ คนด้อยโอกาส หรือกลุ่มความสนใจที่มีกิจกรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือบริการข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์สาธารณะอื่น

การพัฒนาตรงนี้ขึ้นอยู่กับกฎหมาย การจัดสรรคลื่นความถี่ที่มีผลกระทบเหมือนกัน ความถี่ของเรายังไม่มีซึ่งจะต้องได้รับการจัดสรรตรงนี้เพื่อการกระจายงานของด้าน นิติบัญญัติให้มากขึ้นมีผลกระทบในด้านของฐานผู้ชมก็คือคนที่จะมาสนใจตรงนี้ต้อง เป็นคนที่สนใจการเมืองซึ่งมีอยู่น้อยดูแล้วมันไม่คุ้มกับการลงทุน (พิชณู จารีย์พันธ์, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2552)

และการพัฒนาของสถานีฯต้องรอการจัดตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระเพื่อทำหน้าที่ จัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมตาม มาตรา 47 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ยังไม่แล้วเสร็จ

การวิจัยผู้ชมเพื่อการพัฒนารายการ

ในอนาคตจะมีการทำวิจัยในเรื่องของผู้รับชม ว่าเป็นกลุ่มใด มีพื้นที่อยู่ในจังหวัด ไตบ้าง เพื่อที่จะสามารถประชาสัมพันธ์ความรู้ทางด้านระบอบประชาธิปไตยผ่านรายการต่าง ๆ ให้สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้ชมเป้าหมายให้มากยิ่งขึ้น และที่สำคัญต้องมีการพัฒนาในด้านการ สร้างสรรค์รายการให้มีเนื้อหา สาระ ที่ทันสมัย และตอบสนองความต้องการของผู้รับชมอยู่ ตลอดเวลา มีการกำหนดสัดส่วน รูปแบบ เนื้อหารายการ ให้มีความเหมาะสม สมดุล และ สอดคล้องกับความต้องการของคนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งคนส่วนใหญ่มักมองว่า ด้วยเนื้อหา ด้านการเมือง การปกครองจะเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก น่าเบื่อ ยากแก่การทำความเข้าใจ แต่หาก มีการนำเสนอรายการด้วยรูปแบบของความบันเทิงที่ควบคู่ความมีสาระความรู้ สร้างความแปลก ใหม่ น่าสนใจ รายการของสถานีฯ ก็จะสามารถครองใจผู้รับชมที่ต้องการเนื้อหาสาระ แต่ก็ต้องการ ความบันเทิงด้วย

ตารางที่ 4.3

สรุปผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับล่าง

ประเด็น	ผู้บริหารระดับล่าง				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5
นโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - ยึดถือตามนโยบายของผู้บังคับบัญชาทั้งคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา และผู้บริหารระดับสูง คือ เผยแพร่ความรู้ทางด้านการเมืองการปกครอง การทำงานของ สส สว. การถ่ายทอดสดการประชุมของรัฐสภา และการออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง ทางผ่านดาวเทียม Ku-band ช่อง NBT 15 				
การบริหาร โครงสร้างการ บริหาร การจัด องค์กร และ การดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> - การบริหารระบบราชการ สังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร - มีรวมอำนาจในการบริหารอยู่ที่ผู้บริหารระดับสูง และระดับกลาง - ผู้บริหารระดับสูง คือ ประธานรัฐสภา , เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร , รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผ.ส.สถานีวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์รัฐสภา(ยังไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งมีผู้ปฏิบัติราชการแทน) และคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา - ผู้บริหารระดับกลาง คือ ผอ.กลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ - ผู้บริหารระดับล่าง คือ หัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะ คือ คณะทำงานด้านการสร้างสรรค์งานโทรทัศน์ , คณะทำงานด้านกาประชาสัมพันธ์ , คณะทำงานด้านการผลิตข่าว , คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ , คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูล และห้องสมุดภาพ - ผู้ปฏิบัติกร คือ ข้าราชการระดับ 2-5 , พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชน - รับนโยบายโดยตรงจากผู้บริหารระดับสูง ในลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร และการประชุม - รับนโยบายการดำเนินงานจากผู้บริหารระดับกลาง - มีลำดับชั้นมาก - มีหน้าที่ตามคณะทำงานที่ได้รับมอบหมาย การผลิตรายการ การออกอากาศ การตรวจสอบรายการ - ไม่มีอำนาจในการบริหาร มีลักษณะการทำงานที่ช่วยเหลือกัน เท่าเทียมกันกับผู้ปฏิบัติการ 				
ปัญหา และ อุปสรรคในการ พัฒนาสถานี	- โครงสร้าง และการจัดองค์กรยังไม่มีที่เหมาะสม			- โครงสร้าง และการจัดองค์กร ยังมีความเหมาะสมแล้ว	
	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดแคลนในด้านบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ และบุคลากรที่มีอยู่ก็ขาดความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ - มีการใช้ระบบอุปถัมภ์ในการทำงาน การสั่งการ และการตรวจสอบ - งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดความต่อเนื่อง ดิกระเบียบราชการไม่มีความคล่องตัวและยืดหยุ่น 				

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้บริหารระดับล่าง				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5
ปัญหา และ อุปสรรคในการ พัฒนาสถานีฯ (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> - เทคโนโลยีการผลิตรายการยังไม่เพียงพอ ทันสมัย ขาดการดูแล - เทคโนโลยีการแพร่ภาพออกอากาศยังมีผู้รับสารได้น้อย - สถานีที่มีความคับแคบ ไม่เหมาะสม - มีอิสระภายใต้ระบบราชการ แต่ขาดความคล่องตัว - มีปัญหาในเรื่องการจัดจ้างเอกชนผลิตรายการที่ไม่สามารถเลือกบริษัทที่ชื่นชอบได้ เพราะมีกฎระเบียบควบคุม - การเมืองเปลี่ยน นโยบายเปลี่ยน - กฎหมาย กฎระเบียบส่งผลกระทบต่อการทำงานได้ การบริหารจัดการภายในสถานีฯ 				
แนวทางการ พัฒนาใน อนาคต	<ul style="list-style-type: none"> - มีการกระจายอำนาจการบริหารให้ผู้บริหารระดับล่าง - การแยกตัวออกจากเป็นกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ มาเป็นสำนักหรือสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม มีรายได้จากการโฆษณา ไม่ใช่งบประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร - มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงคณะทำงานภายในกลุ่มงานฯ เช่น แยกฝ่ายบริหารออกจากคณะทำงานด้านสร้างสรรค์รายการ - เพิ่มบุคลากร และอบรมพัฒนาศักยภาพในด้านวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ให้มากยิ่งขึ้น - เพิ่มเทคโนโลยีในการผลิต เพื่อรองรับนโยบาย 24 ชั่วโมง - เพิ่มเทคโนโลยีการแพร่ภาพ เช่น C-Band , True Vision ,เคเบิลท้องถิ่น - ใช้ new media เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ (mobile TV) และเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com - พัฒนาอาคารสถานีให้มีความเหมาะสมกับการผลิตรายการโทรทัศน์ - แก้กฎระเบียบต่างๆ เช่น การอนุมัติงบประมาณ การคัดเลือกบุคลากร สวัสดิการต่างๆ เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างเต็มรูปแบบ - การวิจัยผู้ชมเพื่อการพัฒนารายการ 				

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ

การบริหาร โครงสร้างการบริหารงาน การจัดองค์กรและการดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศนีสถาผ่านดาวเทียม

สถานีวิทยุโทรทัศนีสถาผ่านดาวเทียมมีโครงสร้างการบริหาร ดังนี้

ผู้บริหารระดับสูง ประกอบด้วย ประธานรัฐสภา เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรศายเสียงและวิทยุโทรทัศนีสถา และคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศนีสถาเป็นผู้กำหนดนโยบายการบริหารงาน ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านของการอนุมัติการผลิตรายการต่าง ๆ การจัดผังรายการ การควบคุมงบประมาณ และมีการกระจายอำนาจบริหารไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในระดับผู้บริหารระดับกลาง ระดับล่าง และผู้ปฏิบัติการ

โดยรองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรศายเสียงและวิทยุโทรทัศนีสถาเป็นผู้มอบนโยบายให้กับผู้ปฏิบัติการ โดยเอกสาร และการประชุม

ผู้บริหารระดับกลาง ประกอบด้วยผู้อำนวยการกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศนีสถาหน้าที่ในการนำนโยบายจากผู้บริหารระดับสูง มาวางแผนแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะในเรื่องการจัดสรร บริหารจัดการในด้านของ คน เงิน และเทคโนโลยี โดยควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศนีสถา คือ ควบคุมการออกอากาศของสถานีวิทยุโทรทัศนีสถาผ่านดาวเทียม มีการวางแผนกำลังคน การตรวจสอบ ประเมินผลผู้ใต้บังคับบัญชา กำหนดและวางแผนอุปกรณ์การผลิตและการออกอากาศ การกำหนดงบประมาณของสถานีฯ และควบคุมการผลิตรายการ การจัดผังรายการ การออกอากาศให้เป็นไปตามนโยบายของผู้บริหารระดับสูง และบอร์ดบริหาร

และเป็นผู้มอบแนวทางในการดำเนินงานภายในสถานีฯ ให้กับผู้ปฏิบัติภารกิจทั้งเป็นลายลักษณ์อักษร บันทึกการประชุม มีมติการประชุม บันทึกข้อความ รวมถึงการมีการประชุมเพื่อมอบนโยบายจากผู้บริหาร รวมถึงการสื่อสารระหว่างบุคคลด้วยตนเอง

ผู้บริหารระดับล่าง ประกอบด้วยหัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะทำงาน ได้แก่ คณะทำงานด้านการสร้างสรรคงานโทรทัศนีสถา, คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์, คณะทำงานด้านการผลิตข่าว, คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ, คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูล และห้องสมุดภาพ ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลงานที่ได้รับมอบหมายในคณะทำงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ

สำหรับผู้บริหารระดับล่างมีลักษณะการบอกด้วยปากเปล่าเพื่อช่วยเหลือร่วมมือกันปฏิบัติงานเท่านั้น ไม่ได้มีการใช้อำนาจในการสั่งการ

ผู้ปฏิบัติการ ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชน โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ข้าราชการ คือ ผู้จัดรายการจำนวน 3 คน มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลการจัดรายการและการผลิตรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ ทั้ง 3 ขั้นตอน คือก่อนการผลิต การผลิต และหลังการผลิต และปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา เช่น พิธีกร, นายช่างอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 2 คน หน้าที่เป็นฝ่ายสนับสนุนในการผลิตรายการโทรทัศน์ เช่น ถ่ายภาพ ตัดต่อ จัดฉาก จัดแสง ควบคุมเสียง และมีหน้าที่หลักในการควบคุมการแพร่ภาพออกอากาศรายการต่าง ๆ ที่เป็นไปตามผังของสถานีฯ

- พนักงานราชการ ในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ประกอบด้วย ผู้สร้างสรรครายการโทรทัศน์จำนวน 2 คน มีหน้าที่ในการสร้างสรรครายการ และควบคุมการผลิต จัดรายการต่าง ๆ ทั้ง 3 ขั้นตอน คือก่อนการผลิต การผลิต และหลังการผลิต และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา เช่น การจัดทำผังรายการของสถานีฯ การตัดต่อ การทำกราฟฟิก การจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการถ่ายทำภายในสถานีฯ เป็นต้น เจ้าหน้าที่ผู้สร้างสรรคกราฟฟิกจำนวน 2 คน มีหน้าที่ในการสร้างสรรคกราฟฟิกในรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา เช่น ผู้ช่วยผู้กำกับ ควบคุมด้านเสียง งานกราฟฟิกอื่น ๆ เช่น ออกแบบ แผ่นพับ โปสเตอร์ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น, ผู้กำกับรายการ จำนวน 1 คน มีหน้าที่กำกับรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา เช่น สร้างสรรคและควบคุมการผลิต จัดรายการต่าง ๆ ทั้ง 3 ขั้นตอน คือก่อนการผลิต การผลิต และหลังการผลิต, ตรวจสอบคุณภาพของรายการก่อนการออกอากาศ เป็นต้น, พิธีกร จำนวน 1 คน มีหน้าที่ในการเป็นพิธีกรประจำรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา เช่น ควบคุมการผลิต จัดรายการต่าง ๆ ทั้ง 3 ขั้นตอน คือก่อนการผลิต การผลิต และหลังการผลิต, ตรวจสอบคุณภาพของรายการก่อนการออกอากาศ, สร้างสรรค และเขียนบทโทรทัศน์ประเภทสารคดีต่าง ๆ เป็นต้น

- พนักงานราชการ ในตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ ประกอบด้วย ผู้เขียนบทโทรทัศน์จำนวน 2 คน มีหน้าที่ในการสร้างสรรคบทรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ ทั้งรายการ สารคดี สปอต ละคร และประชาสัมพันธ์ และบทบาทเอี่ยวราวต่าง ๆ และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา เช่น ควบคุมการผลิต จัดรายการต่าง ๆ ทั้ง 3 ขั้นตอน คือ ก่อนการ

ผลิต การผลิต และหลังการผลิต ผู้ช่วยผู้กำกับ เป็นต้น, เจ้าหน้าที่ติดต่อ จำนวน 3 คน มีหน้าที่ในการติดต่อภาพ และเสียง รายการต่าง ๆ สารคดี สปอต ข่าว และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา เช่น พิธีกรภาคสนาม ถ่ายภาพ ควบคุมเสียง จัดแสง ผู้ช่วยผู้กำกับ เป็นต้น, ช่างภาพโทรทัศน์ จำนวน 2 คน มีหน้าที่ในการบันทึกภาพและเสียงรายการต่าง ๆ ข่าว และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา เช่น จัดฉาก แสง เสียง เป็นต้น

- พนักงานราชการ ในตำแหน่งวิชาชีพเทคนิค ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่บันทึกภาพและเสียง จำนวน 2 คน มีหน้าที่ในการบันทึกภาพและเสียง รายการต่าง ๆ ข่าว ของสถานีฯ และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา เช่น จัดฉาก ควบคุมภาพและเสียง จัดแสง หาข้อมูลในการถ่ายทำ เป็นต้น, เจ้าหน้าที่เทคนิค จำนวน 1 คน มีหน้าที่ในควบคุมการแพร่ภาพ ออกอากาศ ควบคุมดูแลอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในสถานีฯ และสนับสนุนในด้านการถ่ายทำ เช่น ควบคุมเสียง จัดแสง จัดฉาก ถ่ายภาพ เป็นต้น

- พนักงานจ้างเหมาเอกชน ประกอบด้วย ผู้สื่อข่าวจำนวน 2 คน และเจ้าหน้าที่เทคนิค ออกอากาศจำนวน 4 คน

หน้าที่ในการผลิตรายการ ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ คือ

1. ระยะเวลาเตรียมการถ่ายทำ (Preproduction)

โดยจะเป็นการเตรียมงานก่อนการถ่ายทำทั้งหมดของผู้จัดรายการ ผู้สร้างสรรค์รายการ ผู้เขียนบทโทรทัศน์ เริ่มต้นจากการเขียนโครงการของรายการ เขียนวัตถุประสงค์รายการ รูปแบบรายการงบประมาณ ซึ่งก็ต้องผ่านลำดับขั้นต่าง ๆ ตั้งแต่ผู้อำนวยการกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์, ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา และรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในเรื่องเนื้อหาของรูปแบบรายการ เมื่อมีการอนุมัติผ่าน ผู้ผลิตรายการต้องประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ภายในหน่วยงานราชการ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เช่น สำนักงานกองคลัง และงบประมาณ เพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้งบประมาณของการผลิตรายการโทรทัศน์ว่ามีความแตกต่างกันกับหน่วยงานราชการอื่น ๆ

และผู้ผลิตรายการต้องมีการคัดเลือกแขกรับเชิญ ให้มีความเป็นกลางทั้งฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายค้าน ในสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน หาข้อมูลในเอกสารต่าง ๆ และจากอินเทอร์เน็ต ติดต่อประสานงานพิธีกร แขกรับเชิญ สถานที่ รถ และทีมงานผู้เกี่ยวข้อง และบางครั้งอาจจะมีการประชุมทีมงานก่อนไปถ่ายทำเพื่อสร้างความเข้าใจในมุมกล้อง การกำกับภาพให้เป็นไปตามบทโทรทัศน์ และรูปแบบของรายการนั้น ๆ เพราะปัจจุบันไม่ได้มีทีมงานเฉพาะรายการ แต่เป็นทีมงานที่เป็นส่วนกลางจึงต้องมีการคุยรายละเอียดก่อนการไปถ่ายทำ

รายการสนทนาว่าไรดีก็จะคุยกับ ส.ส. เราก็จะเลือกส.ส. ก่อน เลือกส.ส. ได้แล้วก็จะหาประวัติแล้วถึงจะมาดูเรื่องบท แล้วจึงจะออกกองไปซึ่งมันก็จะแค่คนคนเดียว หรือรายการคุยกันวันใหม่เป็นรายการเกี่ยวกับความรู้ ก็จะหาข้อมูลก่อนในอินเทอร์เน็ต แล้วก็นัดทีมถ่ายในสตูดิโอ แต่ก็มีบางตอนที่ต้องออกไปข้างนอก (ปิยาภรณ์ เจริญพงศ์, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

2. ระยะเวลาการถ่ายทำ (Production)

ในระยะเวลาการถ่ายทำ (Production) มี 2 รูปแบบ คือ การถ่ายทอดสด (Live) คือการผลิตรายการเพื่อออกอากาศในทันทีทันใด เช่น รายการข่าว การถ่ายทอดการประชุม หรือการผลิตรายการเพื่อออกอากาศสด เช่น รายการมอญรัฐสภา และรายการรัฐสภาของประชาชน ซึ่งจะต้องออกอากาศในทันที

และการบันทึกเทปรายการ ซึ่งถือเป็นการถ่ายทำส่วนใหญ่ของการผลิตรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม เพราะมีความสะดวกต่อการถ่ายทำ และเหมาะสมกับรูปแบบของรายการในปัจจุบัน และสอดคล้องกับสถานที่ที่มีสตูดิโอเพียง 1 สตูดิโอ

ในขั้นตอนการถ่ายทำนี้ ผู้ผลิตรายการ และทีมงานต้องมีการตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนการถ่ายทำ เช่น ไมโครโฟน ฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก เครื่องแต่งกาย ความพร้อมของกล้องบันทึกภาพ บทโทรทัศน์ และความพร้อมของพิธีกร แขกรับเชิญ เทคนิคต่าง ๆ เช่น เสียงแสง และผู้กำกับรายการ เพื่อดำเนินการถ่ายทำให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ตามบทโทรทัศน์ และดำเนินการถ่ายทำอย่างเป็นไปได้ด้วยดี

“หน้าที่หลักคือช่างเทคนิคออกอากาศ หน้าที่อื่น ๆ อีกก็คือ ช่างภาพ ช่างตัดต่อ ช่างควบคุมเสียง กำกับภาพ จัดฉาก จัดไฟ แล้วก็ทั่ว ๆ ไปเช่นทำเอกสาร” (อามีน บินดาวูด, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

3. ระยะเวลาหลังการถ่ายทำ (Postproduction)

ระยะเวลาของการตัดต่อตกแต่งภาพ และเสียงหลังการถ่ายทำ (Postproduction) ในขั้นตอนนี้ผู้ผลิตรายการ ต้องมีการจัดทำบทโทรทัศน์หลังการถ่ายทำ ที่มีช่วงเวลาเข้า และออก (Time Code IN-OUT) และภาพประกอบ (Insert) ต่าง ๆ เพื่อส่งมอบให้ผู้ตัดต่อภาพและเสียง นำไปสู่การตัดต่อรายการให้สอดคล้องตามบทโทรทัศน์ และรูปแบบของรายการ นอกจากนี้ยังต้องมีการประสานงานกับผู้สร้างสรรค์กราฟฟิครายการ เพื่อผลิตกราฟฟิคที่สอดคล้องกับรายการนั้น ๆ หลังจากนั้นก็มีพิธีกรภาพ กราฟฟิค เทคนิค เสียง และดนตรีประกอบต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบของรายการ เพื่อดึงดูดความน่าสนใจกับผู้ชม จนท้ายที่สุดออกมาเป็นรายการ

เสร็จสมบูรณ์พร้อมที่จะออกอากาศ โดยในขั้นตอนหลังการถ่ายทำนี้จะมีฝ่ายตรวจสอบรายการต่าง ๆ ก่อนออกอากาศจริง เมื่อพบว่ามีความพร้อมในการออกอากาศจะถูกส่งไปให้กลุ่มงานเทคนิคออกอากาศ เพื่อจัดเตรียมการออกอากาศต่อไป

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

การบริหาร

ปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญ คือ ปัญหาความไม่ชัดเจนและต่อเนื่องของนโยบาย เนื่องจากเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในด้านคณะกรรมการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านนโยบายแนวทางการทำงานที่ขาดความชัดเจน และความต่อเนื่องซึ่งไม่ได้มีการสื่อสารหรือมอบนโยบาย หรือแจ้งด้วยเอกสารให้กับผู้ปฏิบัติการทราบ

อย่างสถานีของเรามันก็ขึ้นอยู่กับนโยบายของส่วนบอร์ดวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งก็จะเป็นส่วนของนักการเมือง เท่าที่พี่เคยไปประชุมมา นโยบายจะเปลี่ยนไปตามบอร์ดที่เข้ามา พอเปลี่ยนบอร์ดแล้วอะไรอย่างนี้ เราจะต้องเปลี่ยนการทำงาน และบางครั้งเมื่อจะเปลี่ยนนโยบาย ก็ไม่ได้มีคนลงมาดูว่าจะเปลี่ยนยังไงให้เป็นไปตามคอนเซ็ปต์อะไรแบบนี้ เขาอยู่แค่หัว แค่นั้นนโยบายไม่เคยมีบอร์ดหรือทีมงานของบอร์ดลงมาดูแล (ธัญชนิต จุลศิริจรชัย, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2552)

ซึ่งปิยาภรณ์ เจริญพงศ์ ผู้จัดรายการ 4 มีแนวคิดด้านความไม่ชัดเจนของนโยบาย

ดังนี้

ตั้งแต่ทำงานมายังไม่เคยเห็นหน้าบอร์ดเลย ไม่รู้เลยว่าใครคือบอร์ด เรารู้แค่เราเป็นผู้จัดรายการ ทำรายการแล้วออนแอร์ แต่ไม่เคยรู้เลยว่าจริงๆแล้วสายการบริหารงานเรายังไม่เคยได้รับการแนะนำคอนเซ็ปต์นโยบายจริงๆจากบอร์ด นอกจากรับตรงจากท่านรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร คือท่านคัมภีร์ ดิษฐาภรณ์ ที่เป็นผู้บังคับบัญชาในสายการบริหารงานของเรา และนโยบายที่ให้มามีอะไรบ้าง ไม่เคยมาบอกให้เรา (ปิยาภรณ์ เจริญพงศ์, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

โครงสร้างการบริหาร

ผู้ปฏิบัติการทั้ง 3 ไม่ทราบว่าตนเองอยู่ในโครงสร้างการบริหารแบบใด เพราะผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ไม่ได้มีการบอกกล่าวอย่างชัดเจน และไม่มีแผนภูมิโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา สายการบังคับบัญชาในการทำงานให้ทราบ ดังนั้นผู้ปฏิบัติการจึงเข้าใจว่ามีผู้บริหารระดับสูง และระดับกลางเท่านั้น ไม่ได้มีผู้บริหารระดับล่าง เพราะมีความเห็นว่าทุกคนเท่า

เทียมกันหมด ดังคำกล่าวของ รัถยุนิต จุลศิริขจรชัย พนักงานราชการ ผู้สร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ ดังนี้

ถ้าवादเป็นซาร์ทก็เหมือนตรงมาอย่างเดียว มีระดับสูง ระดับกลาง ระดับล่าง ถ้าเป็นระดับล่างก็เท่ากันหมด ปกติเหมือนมีโปรดิเวเซอร์ ซีเนียร์โปรดิเวเซอร์แต่ที่ทุกคนจะเท่ากันหมด ผู้จัดรายการ ช่างภาพ คนเขียนบท ผู้สร้างสรรค์รายการ ทุกคนก็เหมือนผู้ร่วมงาน ไม่มีใครที่มีอำนาจมากกว่ากัน และถ้าจะพูดว่าดีหรือไม่ดี ถ้ามองไปข้างหน้าที่ว่ามันไม่ดี คือเป็นคนที่ได้รับเงินเดือนเหมือนกัน ถ้าอย่างเป็นอย่างอื่น ๆ ก็ซีเนียร์ก็จะสามารถที่จะพิจารณาเงินเดือนเราได้ (รัถยุนิต จุลศิริขจรชัย, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2552)

และผู้ปฏิบัติการของสถานีฯ มีลักษณะการทำงานในรูปแบบช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน สามารถปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่กันได้ เพราะพนักงานราชการจะเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการผลิตรายการโทรทัศน์ที่มีประสิทธิภาพในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ซึ่งส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการทำงานในบริษัทเอกชนชั้นนำ เช่น G-MM, RS, รักลูกกรุ๊ป, พาโนรามา เวิลด์ไวด์ และทรูฟฟิค คอร์เนอร์ เป็นต้น

สำหรับการจัดองค์กรในปัจจุบันได้เพิ่มโครงสร้างในการบริหารโดยมีผู้บริหารระดับล่างเป็นหัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะทำงาน คือ คณะทำงานด้านการสร้างสรรค์งานโทรทัศน์, คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ, คณะทำงานด้านเทคนิค, คณะทำงานด้านข้อมูล และห้องสมุดภาพ, คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์ และคณะทำงานด้านการผลิตข่าว ทำให้มีผลกระทบต่อการทำงานของผู้ปฏิบัติการมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันยังขาดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะ 1 คน ต้องทำงานมากกว่าตำแหน่งงานเดิม และการปฏิบัติงานบางครั้งก็มีผลกระทบต่อการทำงานเดิม

ดังคำกล่าวของ คุณอามีน บินดาอุด ดังนี้ “ฝ่ายเทคนิคก็ยังคงไปทำรายการ ฝ่ายผลิตรายการก็ยังคงไปทำข่าว ฝ่ายข่าวก็ยังคงมาผลิตรายการ ซึ่งงานมันไม่ชัดเจนเหมือนชื่อที่ใช้” (อามีน บินดาอุด, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

บุคลากร

ปัญหาด้านความสามารถของบุคลากรทั้งในด้านของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติที่ขาดความชำนาญ และเชี่ยวชาญในวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริง

คนมีความสามารถมัย บางคนก็คิดว่าคงไม่นะ ก็แบบว่าบางคนก็อาจจะทำงาน และอายุงานเขาก็น่าจะเป็นหัวหน้าได้ เป็นผู้บริหารได้ แต่ว่าขั้นตอนการปฏิบัติจริงๆเขาก็

อาจจะยังไม่มีความเข้าใจในงาน ถ้าเขามีความสามารถและมีความเข้าใจด้วยในการบริหารคน ความเข้าใจในการทำงานในฐานะที่เป็นสถานีทีวีอะไรอย่างนี้ มันก็จะง่ายขึ้น (ธัญชนิต จุลศิริขจรชัย, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2552)

ซึ่งมีผู้ที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ คุณปิยาภรณ์ เจริญพงศ์ ผู้จัดรายการ 4 ได้

กล่าวว่า

ผู้ที่มาเป็นผู้บริหารหน่วยงานของทีวี ก็ไม่ได้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องทีวีมากเท่าที่ควร ซึ่งทำให้หลายอย่างไม่ได้ตรงตามใจคนทำงาน คือตอบสนองนโยบายด้านบน แต่ไม่ได้ตรงกับการทำงาน (ปิยาภรณ์ เจริญพงศ์, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

งบประมาณ

ปัญหาในเรื่องของงบประมาณผู้ผลิตรายการต้องประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ภายในหน่วยงานราชการ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เช่น สำนักงานกองคลังและงบประมาณ เพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้งบประมาณของการผลิตรายการโทรทัศน์ว่ามีความแตกต่างกันกับหน่วยงานราชการอื่น ๆ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องการจัดซื้อ จัดจ้างที่เกี่ยวข้องกับเงินงบประมาณ

อย่างเรื่องการจัดซื้ออุปกรณ์อะไรต่าง ๆ ที่เราต้องเอามาใช้ในงาน ก็บอกว่าเราต้องการอันนี้ซึ่งเราไม่สามารถที่จะหยิบเงินเอาไปซื้อได้ ซึ่งความผิดพลาดมันอาจจะมี มันเคยมีมาแล้วด้วย ก็อย่างเช่นแบบว่าเราต้องการไฟที่มาใช้ในการถ่ายทำ เขาก็เข้าใจว่า ไฟคืออุปกรณ์ที่ติดกับกล้องซึ่งแบบเดียวกับอีกรายการหนึ่งที่เขาสั่ง แต่จริงๆ มันไม่ใช่ก็จะเป็นอีกแบบเป็นไฟเอาท์ดอร์ ก็มีปัญหากันแก้ยากด้วย อย่างตอนนี้ก็จะต้องบอกสเปกอย่างละเอียด เรื่องการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ อย่างพีก็จะมีขอคุณว่าถ้าอย่างเป็นคนที่ไม่รู้ว่าเป็นทีวีก็จะไม่เข้าใจกันเลย ฉะนั้นก็จะมีโอกาสผิดพลาดได้ง่ายกว่า (ธัญชนิต จุลศิริขจรชัย, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2552)

งบประมาณ และสวัสดิการต่าง ๆ เช่น การให้อัตราค่าตอบแทน การจัดจ้างพนักงานราชการ การจัดซื้อเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงการเลือกช่องทางในการแพร่ภาพออกอากาศ เป็นต้น ปัจจุบันพบว่ามีการอุปสรรคต่อการดำเนินงานทั้งการผลิตรายการต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ และมีความคิดสร้างสรรค์เพื่อดึงดูดผู้ชมรายการ และการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เพราะในด้านสวัสดิการของเจ้าหน้าที่ในสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมมีความแตกต่างของบุคลากรที่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชนในด้านสวัสดิการและการ

สร้างขวัญกำลังใจ เงินเบี้ยขยัน เงินโบนัส ซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ และการธำรงรักษาบุคลากรให้อยู่นาน ๆ โดยการขึ้นอัตราค่าตอบแทนขึ้นอยู่กับความใกล้ชิดกับผู้บังคับบัญชา อายุการทำงาน และความรู้ความสามารถผสมผสานกันไป

สวัสดิการมีผลมาก มันเหมือนเป็นกำลังใจทำให้ทำงานอย่างเต็มที่ เช่น ค่าจ้าง โบนัส ที่มองว่าปัจจุบันยังไม่เหมาะสม ถ้าพูดถึงหน้าที่การรับผิดชอบงานของแต่ละคน ถ้าเปรียบกับสถานี่ข้างนอกแล้วตำแหน่งหน้าที่ เหมือนกับเราทำออไลน์วัน (All in One) ทำหลายอย่างมาก ค่าจ้างไม่สอดคล้องกับข้างนอก และอย่างการช่วยเหลือข้าราชการเขาได้รับการช่วยเหลือมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่เราได้รับการช่วยเหลือน้อย เหมือนกับว่าเขาลืมหูลืมคนเล็ก ๆ ตรงนี้ไป ทั้ง ๆ ที่เราอาจจะมีประสบการณ์มาจากข้างนอกมาแล้ว เราก็ทำงานเลยไม่ต้องมางมหรือบอกอะไรกัน แต่ว่ามันไม่สอดคล้องเหมาะสมเท่าที่ควร ทำให้ขาดกำลังใจในการทำงาน (ธัญชนิต จุลศิริขจรชัย, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2552)

เทคโนโลยีการผลิตและการแพร่ภาพออกอากาศ

ปัญหาด้านเทคโนโลยี อุปกรณ์ สถานที่ในการผลิตรายการ และการดำเนินงาน และการแพร่ภาพออกอากาศ เนื่องจากเทคโนโลยีในปัจจุบันของสถานียังขาดแคลนไม่มีความทันสมัยเท่าสถานี่อื่น ๆ จึงต้องมีการสั่งซื้อเพิ่มขึ้น สำหรับสถานี่ที่มีปัญหาทั้งด้านสำนักงานที่ใช้ในการผลิตรายการไม่เพียงพอกับจำนวนบุคลากร และสตูดิโอมีเพียง 1 ห้อง ไม่เพียงพอต่อการผลิตรายการต่าง ๆ

การผลิตรายการและการจัดผังรายการ

การผลิตรายการในส่วนของเนื้อหา สาระของรายการต่าง ๆ ที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมต้องมีความคิดสร้างสรรค์เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้ชม ซึ่งในปัจจุบันได้มีความพยายามที่จะพัฒนาในส่วนของเนื้อหา และรูปแบบ การนำเสนอของรายการที่มีความทันสมัย แปลกใหม่ และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพราะผู้บริหารสูง ไม่ให้อิสระในขั้นตอนก่อนการผลิต การผลิต และหลังการผลิต ต้องมีการตรวจสอบทุกครั้ง เช่น ในขั้นตอนการผลิต ไม่ให้อิสระในการออกไปทำงานในต่างจังหวัด เพราะผู้บริหารมองว่าสิ้นเปลืองงบประมาณ ต้องการควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยที่สุด ทำให้ขาดการสร้างสรรค์ และคัดเลือกสถานี่ที่ใหม่ ๆ ในการถ่ายทำสถานี่ที่ในการถ่ายรายการจึงค่อนข้างจำเจไม่หลากหลาย

และขั้นตอนหลังการผลิตในระยะแรกของการผลิตรายการใหม่ ๆ จะมีการตรวจสอบเทปรายการอย่างละเอียด และเซ็นเซอร์ภาพที่ไม่เหมาะสมเพื่อไม่ให้ออกอากาศได้ ซึ่งสร้างความหนักใจให้กับผู้ผลิตรายการที่ต้องการสร้างสรรค์รายการให้สนุกสนาน น่าสนใจ ดึงดูดใจผู้ชม

อิสระเราไม่มีเพราะว่ากรอบเรามีอยู่แค่นี้ เป็นเรื่องการเมืองการปกครองในด้านฝ่ายนิติบัญญัติ ถ้ามีอิสระก็ต้องให้ตั้งแต่อนุมัติโครงการ เหมือนกับที่เราเสนอไปแล้วผ่านก็ควรให้เราผลิตรายการไปอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่พอมาดูแล้วตีงู้นตีนี้ ไม่มีอิสระเท่าไรหรือยากให้มีความหลากหลายในการนำเสนอมากกว่านี้ อย่างนกลิขิตรายการสนทนาวาไรตี้ เป็นรายการที่เน้นวาไรตี้ สนุกสนาน สัมภาษณ์ สส. สว. แบบสบาย ๆ ที่นึกโดนว่า คือพิธีกร หันไปยิ้มกับกล้องเองก็โดนท่านรองว่าไม่เรียบร้อย ซึ่งจริง ๆ แล้วรายการของเราที่ไม่ได้ยากจะนั่งคุยเหมือนกับรายการกรงสถานการณ์ หรือเหมือนรายการมองรัฐสภาที่ต้องนั่งตัวแข็งตรงอะไรแบบนี้ นี่เป็นรายการวาไรตี้แล้ว ท่านรองลี้มีริเปลา เราไม่ได้แบบว่าแลบลิ้นปลิ้นตากับกล้อง เรามองที่ว่ามันเป็นรายการสบาย ๆ นะ เราหันไปมองคนดูบ้าง ใช้ Eye Contact แต่ท่านรองคงลี้มีริเปลาว่าการทำงานที่มันใช้มุกกล้องที่ดูทันสมัยหรือว่ามันดูวัยรุ่นขึ้น มันก็ทำให้คนดูเขาดูแบบว่านี่มันไม่ใช่รายการราชการที่มันดูน่าเบื่อไหม (ปิยาภรณ์ เจริญพงศ์, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

และยังมีปัญหาในด้านการกำหนดผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย ที่ผู้ผลิตรายการต้องกำหนดเอง โดยไม่มีการวิจัยว่ากลุ่มเป้าหมายเป็นใคร และควรมีการผลิตรายการอย่างไรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชม

ถ้ามันมี feedback จากคนดูมาก ๆ การทำงานขององค์กรจะกระตือรือร้นมากกว่านี้ ทุกวันนี้ feedback มันน้อยมาก เพราะช่องทางมันรับยาก งานยังไม่เป็นที่แพร่หลาย คนส่วนใหญ่ใช้ C-Band แต่เรามาอยู่ KU-Band เพราะใช้งบประมาณถูกกว่า แล้วพอดีตอนนั้นมีช่องรองรับในย่านนี้พอดี เท่าที่รู้มาก็คือแค่ต้องการผลักดันให้เกิดสถานีให้เร็วที่สุดก่อนที่จะมีการเลือกตั้ง มันก็เลยต้องมาลงเฉยที่ย่านนี้

(อาหมิน บินดาวูด, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

เช่นเดียวกับ คุณปิยาภรณ์ เจริญพงศ์ ผู้จัดรายการ 4 ที่ให้สัมภาษณ์ว่า มีผลตั้งแต่ที่เราตั้งทาร์เก็ตกรุปเพื่อที่จะทำรายการแล้วละ เพียงแต่ว่ารายการเราจริงๆ ก็เคยคุยกับทางผู้ใหญ่แล้วว่าเราควรจะมีการทำวิจัย เพื่อรับทราบการรับชมการรับฟังของประชาชน เพื่อเก็บข้อมูลทาร์เก็ตกรุปตั้งแต่แรกกว่ารับชมรายการนี้ประมาณเท่าไร ตามหลักการวิจัยจริงๆ ไม่ใช่เป็นการสุ่มหรือเอาเอง คือตอนนี้เป็นการคิดเอาเอง ไม่มีข้อมูลดิบ อย่างที่เราออกอากาศรายการเช้า คนที่โทรเข้ามาส่วนใหญ่ก็ดูผ่านจากช่อง 11 พอตัดเข้าดาวเทียมก็ไม่มีเลย ซึ่งในการทำงานทุกครั้งมัน

จะต้องมีการวิจัยก่อนแล้วถึงจะมาทำ แต่เท่าที่ได้เข้ามาทำงานที่นี่ เคยถามหาผลการวิจัยมันก็มีไม่มี ซึ่งการวิจัยจะทำแค่คน ๆ เดียวก็ไม่ได้ มันต้องมีทีมงานต้องมีมือไม้ลงไปข้างล่างไปคุย นี่ก็เลยไม่รู้ว่่าทุกวันนี้เอาข้อมูลอะไรไปทำรายการทุกวัน เอาอะไรไปคุยกับบอร์ดบ้าง (ปิยาภรณ์ เจริญพงศ์, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

การจัดผังรายการในปัจจุบันยังมีปัญหาเพราะ ไม่ทราบว่ามีผู้ชมกลุ่มเป้าหมายเป็นใครบ้าง แต่มีการพยายามศึกษาค้นคว้าจากตำรา หนังสือ เอกสารต่าง ๆ ซึ่งอ้างอิงมาจากงานวิจัยเชิงวิชาการต่าง ๆ ของสถานีโทรทัศน์อื่น ๆ เพื่อนำมาจัดผังรายการ โดยคัดเลือกรายการจากสถานีเป็นผู้ผลิตเอง จัดจ้างเอกชนผลิต และขอความร่วมมือส่วนราชการอื่นผลิตให้ เช่น สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สถาบันพระปกเกล้า และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เป็นต้น และมีการจัดผังรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา จะแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ผังรายการในช่วงเปิดสมัยประชุม และ ผังรายการในช่วงปิดสมัยประชุมในด้านการจัดวางผังรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา จะคำนึงถึงการจัดวางรายการให้เหมาะสมกับช่วงเวลาที่สุดสอดคล้องกับผู้ชมในแต่ละช่วงเวลา และเน้นที่รายการไหนสามารถออกอากาศได้อย่างต่อเนื่องก็สามารถลงผังรายการได้ก่อน

แนวทางในการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในอนาคต

โครงสร้างการบริหาร

ควรมีการพัฒนาในด้านการมีรายได้ของสถานีฯ การเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่แยกตัวออกมาจากระบบราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเป็นรัฐวิสาหกิจดังนี้
 อยากรให้สถานีฯมี โฆษณาที่เป็นโฆษณาจริง ๆ เพื่อที่จะเอารายได้ตรงนี้เป็นรายได้พิเศษให้กับเจ้าหน้าที่ เช่นการ จ่ายโอทีด้วยแล้วก็ไปสนับสนุนด้านอื่น ๆ ที่มันไม่สามารถใช้เงินหลวงซื้อได้ เพราะมองว่่าระเบียบราชการมันเหมาะกับสำนักงานงานอื่น ๆ แต่สถานีมันเป็นงานพิเศษเพราะฉะนั้นถ้าจะแก้กฎ ๆ หนึ่งเพื่องานพิเศษอย่างเดียวมันก็ดูไม่คุ้มค่า สถานีจึงควรแยกตัวออกมาจากระบบราชการเพื่อเป็นรัฐวิสาหกิจน่าจะเหมาะสมมากกว่ากับการทำงานด้านนี้มากกว่า (อามีน บินดาอุด, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

บุคลากร

ต้องการให้มีการพัฒนาในด้านความเป็นมืออาชีพในการผลิตรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ ต้องมีการฝึกอบรมความรู้ความสามารถของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการในด้านการผลิต

รายการวิทยุโทรทัศน์จากผู้เชี่ยวชาญทั้งมหาวิทยาลัย และหน่วยงานเอกชน และเพิ่มช่องทางในการเสนอความคิดเห็นไปสู่ผู้บริหารให้มากยิ่งขึ้น เช่น มีการประชุมภายในกลุ่มงานผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เดือนละ 1 ครั้งอย่างสม่ำเสมอ

อยากให้เป็นมืออาชีพมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายผลิต ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายบริหาร ให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจและมีความเป็นมืออาชีพในส่วนของตน ก็คิดว่าทุกอย่างจะมีความราบรื่นแล้วก็พัฒนาได้รวดเร็วกว่านี้

(ถัญชนิต จุลศิริจรชัย, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2552)

เงินงบประมาณ

ควรการเพิ่มเงินงบประมาณให้มากยิ่งขึ้น เพื่อความคล่องตัวในการผลิตรายการ เช่น การมีเงินสวัสดิการกองถ่าย เป็นต้น และเพิ่มสวัสดิการของเจ้าหน้าที่ให้เท่าเทียมกันไม่มีการลำเอียง และอคติ

เทคโนโลยีการผลิตรายการ และการแพร่ภาพออกอากาศ

การบริหารจัดการเทคโนโลยีให้เต็มศักยภาพมากยิ่งขึ้น คือบริหารจัดการให้คุ้มค่า และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของเทคโนโลยีที่มีอยู่ และด้านสถานที่ต้องมีการสร้างอาคารรัฐสภาใหม่เท่านั้น

การนำของที่มีอยู่มาทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด คือให้อุปกรณ์มันได้ใช้ประโยชน์มากที่สุด ยกตัวอย่างถ้าเป็นลักษณะแบ่งอุปกรณ์แต่ละทีม ถ้าทีมไหนไม่ได้ทำรายการก็เท่ากับอุปกรณ์ตัวนั้นก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์ แต่ถ้าเป็นกองกลาง ทีม A ไม่ได้ทำรายการ ทีม B ก็จะได้เอาเครื่องตัวนั้นไปใช้งาน แปลว่าเครื่องตัวนั้นมันได้ใช้งาน มีประโยชน์ มีคุณค่าอยู่ตลอดเวลา เพียงแต่ให้มันมีการดูแลรักษาอยู่เสมอไม่ให้ของหายไป (อาหมื่น บินดาอุด, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2552)

การผลิตรายการ และการจัดผังรายการ

การพัฒนาการผลิตรายการต่าง ๆ ของทางสถานีฯ ทางคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ได้สร้างสรรค์รายการให้มีเนื้อหา สาระ ที่ทันสมัย และตอบสนองความต้องการของผู้รับชมอยู่ตลอดเวลา มีการกำหนดสัดส่วน รูปแบบ เนื้อหารายการ ให้มีความเหมาะสม สมดุล และสอดคล้องกับความต้องการของคนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งคนส่วนใหญ่มักมองว่า ด้วยเนื้อหา ด้านการเมือง การปกครองจะเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก น่าเบื่อ ยากแก่การทำความเข้าใจ แต่หากมีการนำเสนอรายการด้วยรูปแบบของความบันเทิง แปลกใหม่ น่าสนใจ รายการก็จะสามารถครองใจผู้รับชมที่ต้องการเนื้อหาสาระ แต่ก็ต้องการความบันเทิงด้วย ซึ่งสำหรับรายการที่เน้นในส่วนของเนื้อหาหลักที่มีการนำเสนอในเรื่องของการเมือง การปกครอง เหมาะกับผู้ที่ชื่นชอบในเรื่อง

ของการเมืองโดยเฉพาะนั้น ทางสถานีฯ ก็ยังคงไว้เนื่องจากเป็นรายการหลักของทางสถานีฯ และมีผู้รับชมที่เฝ้าติดตามรับชมมาอย่างต่อเนื่องโดยตลอด อาทิ “รายการมองรัฐสภา” และ “รายการรัฐสภาของประชาชน” แต่รายการ ที่มีการนำเสนอเรื่องราวความรู้ด้านการเมือง แต่มีความทันสมัย เข้าใจง่าย เหมาะกับเด็ก ๆ ก็มีหลายรายการ อาทิ “รักษัประชาธิปไตย” และ “สภาคัดส์คลับ” ส่วนรายการที่สบาย ๆ เป็นประเภทวาไรตี้ ก็มีเช่นกัน อาทิ รายการ “คุยกันวันใหม่” รายการ “สุขกายสบายใจ” และ รายการ “สนทนาวาไรตี้” เป็นต้น

ความที่เราเป็นสื่อของนิติบัญญัติ การที่จะถ่ายทอดให้ผู้ชมได้ชม จะทำอย่างไรให้คนดูเข้าใจได้ง่ายขึ้น อาจจะปรับปรุงรูปแบบรายการให้ดูแล้วสนุกขึ้น Edutainment คือ มีการให้การศึกษาแล้วก็เป็นเอ็นเตอร์เทนเมนต์ด้วย และเราก็ไม่ได้หนีกรอบที่ผู้ใหญ่ให้มา และเราคนทำงานก็ได้ใส่ความคิดสร้างสรรค์ลงไปด้วย

(ธัญชนิต จุลศิริขจรชัย, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2552)

ผลจากการสัมภาษณ์คุณปิยาภรณ์ เจริญพงศ์ ผู้จัดรายการ 4 พบว่าต้องการให้มีการพัฒนาในด้านการผลิตรายการ เพราะจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชนก็สามารถผลิตได้หลายรายการ ดังนั้นต่อไปก็ต้องพัฒนาด้านการผลิตให้น่าสนใจ มีมุมมองที่หลากหลายได้เพิ่มขึ้น แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้บริหารระดับสูง และตระหนักถึงความสำคัญในด้านการสร้างสรรค์รายการของคนรุ่นใหม่

ผู้ใหญ่ก็ต้องให้โอกาสและเปิดใจกว้างรับคนรุ่นใหม่ให้เข้ามาทำ แล้วเราก็ต้องฟังด้วยว่าคนรุ่นใหม่มีแนวคิดอะไร ให้มันทันสมัยไม่ใช่ว่ามีทีวีราชการเฉย ๆ เพราะคนที่เข้ามาเขาจะมีประสบการณ์ที่หลากหลายใช้ใหม่ แล้วก็ได้เป็นข้าราชการทั้งหมด แนวคิดของแต่ละคนก็ต้องแตกต่างกันไป แล้วก็ล้วนมีประสบการณ์ทั้งนั้น แล้วจะมาปรับใช้กับทีวีของเราได้อย่างไรบ้าง อาจจะดูแปลกใหม่อาจจะดูน่าสนใจในแบบที่เขาเคยทำมาก็ได้ อาจจะดูดีกว่าแนวเฉย ๆ ไป ๆ มากก็อาจจะดูดีกว่าแบบที่เคยทำ ที่เราทำอยู่ในขณะนี้ก็ได้ แต่ว่าผู้บริหารก็ต้องเข้าใจ ต้องดึงความสามารถของเขาออกมา (ปิยาภรณ์ เจริญพงศ์, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

และต้องมีการสะท้อนความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน ดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ จากผู้ปฏิบัติการไปสู่ผู้บริหารระดับสูง และคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภาทุกครั้งที่มีการประชุมของบอร์ด และให้ผู้ผลิตรายการ และผู้บริหารควรมีการอบรมในด้านการผลิตรายการที่มีรูปแบบใหม่ ๆ เช่น การใช้มุกล้อเล่น การเลือกสถานที่ที่แปลกใหม่ การจัดไฟในสตูดิโอ นอกสตูดิโอ วิธีการทำกราฟฟิคที่ทันสมัยร่วมกัน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติการในการทำงาน

และสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นร่วมกัน และมีการกำหนดเนื้อหา รูปแบบรายการต่าง ๆ ของสถานีให้มีความหลากหลาย เช่น รายการข่าว ควรมีการวิเคราะห์ข่าว ไม่ใช่รายงานข่าวเพียงอย่างเดียว และสามารถเข้าใจได้ง่ายให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณสัมผัสได้ เช่น การไปจัดเวทีสัมมนาตามต่างจังหวัด และมีความใกล้ชิดให้เกิดขึ้นระหว่างผู้ผลิต และผู้รับสาร

พัฒนารูปแบบรายการให้มีความน่าสนใจ และมีความหลากหลายในการนำเสนอ แทนที่จะมานั่งคุยกันก็อาจจะมองว่ามันน่าเบื่อ ก็อาจจะทำให้ดูว่าไรตี่ขึ้น แต่ก็ถ้าพูดถึงคอนเซ็ปต์ของสถานีมันก็ดูชัดเจนนี้อายุแล้ว เป็นเชิงนิติบัญญัติแบบนี้ แล้วจะเป็นนิติบัญญัติแบบไหนที่จะทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าไม่ไกลตัว เพราะว่าเรื่องกฎหมายเป็นเรื่องใกล้ตัว แต่ว่าต้องปรับเรื่องเนื้อหาและรูปแบบรายการให้มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากขึ้น อย่างเรื่องของข่าวรัฐสภามันก็ควรจะมีเชิงลึกมากขึ้น เช่น คุยข่าว วิเคราะห์ข่าว ไม่ได้แค่รายงานอย่างเดียว เพราะว่าตอนนี้ก็อาจจะข่าวเป็นเชิงประชาสัมพันธ์ซะส่วนใหญ่ (ธัญชนิต จุลศิริขจรชัย, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2552)

ผลจากการสัมภาษณ์คุณธัญชนิต จุลศิริขจรชัย ผู้สร้างสรรครายการโทรทัศน์ พบว่าการแก้ไขปัญหาในการจัดผังรายการ คือ การนำพนักงานที่มีความรับผิดชอบไปฝึกอบรมการจัดผังรายการว่ามีกลยุทธ์ หรือมีหลักการอย่างไรบ้าง

การประชาสัมพันธ์

ผลจากการสัมภาษณ์คุณปิยาภรณ์ เจริญพงศ์ ผู้จัดรายการ 4 พบว่าควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปรู้จักกับสถานีมากยิ่งขึ้น ต้องใช้หลักการของการประชาสัมพันธ์มาเป็นเครื่องมือหลัก ซึ่งก็ได้แก่การประชาสัมพันธ์ผ่านทางแผ่นพับ การจัดกิจกรรมสัมมนา เผยแพร่สถานีโทรทัศน์รัฐสภาร่วมกับเครือข่ายเคเบิลท้องถิ่นในภูมิภาคต่าง ๆ การขอความร่วมมือในการเชื่อมเครือข่ายสัญญาณดาวเทียมของโรงแรมที่พัก ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยว วิทยุชุมชนต่าง ๆ ทั่วประเทศ และ สส. สว. นอกจากนี้ยังใช้เครือข่ายสื่อของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเอง ซึ่งก็คือ สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา ซึ่งขณะนี้ มีทั้งระบบ เอเอ็ม และระบบ เอฟเอ็ม รวมทั้งสื่ออินเทอร์เน็ตด้วย เพื่อให้สามารถเข้าถึงผู้รับชมได้ง่ายยิ่งขึ้น

จริง ๆ แล้วถ้าสมาชิกรัฐสภาเห็นความสำคัญของมัน การที่เขาบอกให้คนในของเขาไป ลังคัมมันช่วยได้เยอะเลยนะ ผ่านปากสมาชิกรัฐสภาเองให้เกิดพันธมิตร ซึ่งสมาชิกรัฐสภาจะเป็นคนที่ช่วยเราได้อีกระดับหนึ่งเลยนะ ยิ่งเขาได้ออกก็ยิ่งอยากจะทำให้คนในหมู่บ้านเขาได้ดู คือตัวตนของเขาจะเป็นการพิชิตด้วยซ้ำไปว่าเขาเกิดมาทำอะไรบ้าง ทำไมถึงมาเล่นการเมือง ก็เลยคิดว่าถ้าเกิดว่าเราคุยกับเขาหรือขอความ

ช่วยเหลืออะไรจากเขามันน่าจะโอเค (ปิยาภรณ์ เจริญพงศ์, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2552)

ตารางที่ 4.4

สรุปผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างระดับผู้ปฏิบัติการ

ประเด็น	ผู้ปฏิบัติการ		
	นายช่างอิเล็กทรอนิกส์	ผู้จัดรายการ	ผู้สร้างสรรค์รายการ
นโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - การรับนโยบายต่างๆของสถานีจากผู้บริหารระดับสูง - รับแนวทางในการปฏิบัติงานจากผู้บริหารระดับกลาง - มีการรับในรูปแบบต่างๆเช่น มีทั้งเป็นลายลักษณ์อักษร บันทึกการประชุม มีมติการประชุม บันทึกข้อความ การมีการประชุม และการสื่อสารระหว่างบุคคล 		
การบริหาร โครงสร้างการบริหาร การจัดองค์กร และการดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> - มีผู้บริหารระดับสูง และระดับกลางเท่านั้น ไม่ได้มีผู้บริหารระดับล่าง เพราะมีความเห็นว่าทุกคนเท่าเทียมกันหมด - การสื่อสารที่เป็นกันเองมีลักษณะพึ่งพาอาศัยกัน เป็นพี่น้องกัน เป็นครอบครัวเดียวกัน - มีขั้นตอนการผลิตรายการ ,ผลิตรายการ และหลังการผลิตรายการ 		
ปัญหา และอุปสรรคในการพัฒนาสถานีฯ	<ul style="list-style-type: none"> - ความไม่ชัดเจน และต่อเนื่องของนโยบาย - ไม่มีการสื่อสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง - ไม่ทราบว่าตนเองอยู่ในโครงสร้างการบริหารแบบใด - ยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องการจัดองค์กร - การขาดแคลนทรัพยากรด้านบุคคล เงิน เทคโนโลยีการผลิต และการแพร่ภาพออกอากาศ - ยังไม่มีความอิสระ และคล่องตัวในการผลิตรายการ - ไม่มีการกำหนดผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย และยังไม่มีการทำวิจัย - การจัดผังรายการไม่เต็ม 24 ชั่วโมง 		
แนวทางการพัฒนาในอนาคต	<ul style="list-style-type: none"> - สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาพัฒนาในด้านการมีรายได้ของสถานีฯ - แยกตัวออกมาจากระบบราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นรัฐวิสาหกิจ - พัฒนาคณากรให้มีความเป็นมืออาชีพ โดยการฝึกอบรมทางวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ - เพิ่มเงินงบประมาณ ให้มีความคล่องตัว เพิ่มสวัสดิการ - ผลิตรายการที่น่าสนใจ จากมุมมองของคนรุ่นใหม่ 		

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้ปฏิบัติการ		
	นายช่างอิเล็กทรอนิกส์	ผู้จัดรายการ	ผู้สร้างสรรค์รายการ
แนวทางการพัฒนาในอนาคต	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการบริหารจัดการเทคโนโลยีการผลิต และการออกอากาศอย่างคุ้มค่า - มีการประชาสัมพันธ์โดยผ่าน สส.สว. เพิ่มมากขึ้น - พัฒนารูปแบบรายการ Edutainment คือ มีการให้การศึกษาแล้วก็มีความบันเทิง 		

ตารางที่ 4.5

สรุปผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการ

ประเด็น	ผู้บริหาร	ผู้ปฏิบัติการ
นโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - มีความชัดเจน คือ ต้องการเผยแพร่ความรู้ในระบบประชาธิปไตย - เพื่อทราบถึงบทบาท อำนาจหน้าที่ของ สส. สว. และการทำงานของกรมการวิทยุสภา - การถ่ายทอดสดของรัฐสภา - มีรายการประเภทต่าง ๆ และหลากหลายให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย - เป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย - สถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มีรายการตลอด 24 ชั่วโมง ทางผ่านระบบดาวเทียม NBT 15 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีความชัดเจน และความต่อเนื่อง - มีการสื่อสารในเรื่องนโยบายมาสู่ผู้ปฏิบัติงานน้อย

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้บริหาร	ผู้ปฏิบัติการ
การบริหาร โครงสร้างการบริหาร การจัดองค์กร และการดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> - บริหารในระบบราชการสังกัด สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร - กระจายและรวมอำนาจ - โครงสร้างการบริหาร มีผู้บริหารระดับสูง ,กลาง,ล่าง และผู้ปฏิบัติการ - จัดสรรงบประมาณ คน เทคโนโลยี - ควบคุมการผลิตรายการ และการออกอากาศ 	<ul style="list-style-type: none"> - บริหารในระบบราชการสังกัด สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร - รวมอำนาจ - โครงสร้างการบริหาร มีผู้บริหารระดับสูง ,กลาง,ไม่มีล่าง แต่เป็นผู้ปฏิบัติการ - ก่อนการผลิต,การผลิต,หลังการผลิต - ไม่มีความเป็นอิสระและคล่องตัวในการผลิตรายการแพร่ภาพออกอากาศ
ปัญหา และอุปสรรคในการพัฒนาสถานีฯ	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นระบบราชการไม่สอดคล้องกับการบริหารสถานี - โครงสร้างการบริหารไม่เป็นโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริง - ทรัพยากรด้านคน เงิน เทคโนโลยีไม่เพียงพอและเหมาะสม - สถานีที่ไม่มีความเหมาะสม - กฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ยังไม่มีการกำเนิดของ กสทช. - การกำหนดผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย คือประชาชนทั่วไปที่สนใจการเมือง และยังไม่มีการทำวิจัย - การเมือง 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นระบบราชการไม่สอดคล้องกับการบริหารสถานี - โครงสร้างการบริหารไม่เป็นโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริง - ทรัพยากรด้านคน เงิน เทคโนโลยีไม่เพียงพอและเหมาะสม - สถานีที่ไม่มีความเหมาะสม - กฎระเบียบของทางราชการ ในเรื่องเงิน - ไม่มีการกำหนดผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย และยังไม่มีการทำวิจัย - การเมือง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้บริหาร	ผู้ปฏิบัติการ
ปัญหา และอุปสรรคในการพัฒนาสถานีฯ (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> - การผลิตรายการยังไม่น่าสนใจ และผลิตรายการได้น้อย - การจัดผังรายการไม่เต็ม 24 ชั่วโมง 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถสร้างสรรค์รายการได้ หลากหลาย และมีความเป็นอิสระ - การจัดผังรายการไม่เต็ม 24 ชั่วโมง
แนวทางการพัฒนาในอนาคต	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร จากกลุ่มงาน ให้เป็นสำนัก หรือ สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา - สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา พัฒนาในด้านการมีรายได้แบบช่อง NBT - จัดองค์กรใหม่ ให้มีฝ่ายต่างๆ ที่เป็นสถานีฯอย่างแท้จริง - เพิ่มช่องในการรับชมโดยเป็น สถานีวิทยุโทรทัศน์ที่รับได้โดยตรง (Free Television) - พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการแพร่ภาพ เพิ่มอุปกรณ์ผลิต และเครื่องออกอากาศ - หาพันธมิตรการออกอากาศ เช่น C-Band , ระบบเคเบิลทีวี ช่อง True Vision ,ระบบเคเบิลทีวี ท้องถิ่น และระบบฟรีทีวี - new media เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ (mobile TV) และเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com - ทำวิจัยผู้ชม 	<ul style="list-style-type: none"> - สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา พัฒนาในด้านการมีรายได้ - เป็นรัฐวิสาหกิจ - พัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ โดยการฝึกอบรมทางวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ - เพิ่มเงินงบประมาณ ให้มีความคล่องตัว เพิ่มสวัสดิการ - ผลิตรายการที่น่าสนใจ จากมุมมองของคนรุ่นใหม่ - พัฒนาการบริหารจัดการ เทคโนโลยีการผลิต และการออกอากาศอย่างคุ้มค่า - มีการประชาสัมพันธ์โดยผ่าน สส,สว เพิ่มมากขึ้น - พัฒนารูปแบบรายการ Edutainment คือ มีการให้การศึกษาแล้วก็มีความบันเทิง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้บริหาร	ผู้ปฏิบัติการ
แนวทางการพัฒนาในอนาคต (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนารายการและผังรายการ 24 ชั่วโมง - พัฒนาความสามารถของ บุคลากร การฝึกอบรม ให้เป็น มืออาชีพ - เพิ่มงบประมาณ ความคล่องตัว 	